

מערב

המדינה

ט"ו באב, חשון"ח 1988, 29.7.

לוחמים '88
יורים ונבוכים
פחדות: מפת
האדבה והשנאה
קדמני משלם
מניאקים לעוגות

מתי מורגנשטרן
המלח העולמי

מקדש

השמפניה של הטבע

המלח העולמי

כנחוחך 83 סניפים
יותר סניפים
מלבד בנק אחר

"באתי קיבלתי משכנותא על המקום!"

בנק משכן - יותר אפשרויות
אם יש לך זכאות של משכר חשכון וגם אם אין לך, אם אתה זוג צעיר או פחות צעיר, אם אתה רוצה לקנות דירה, לבנות או לשפר - אתה מוזמן לבוא - ולקבל משכנותא בקלות. במחירים. בנק משכן בבנק הפועלים.

בנק משכן - יותר סניפים
לבנק משכן מניגות כלשהם מ-80 סניפים של בנק הפועלים בכל רחבי הארץ. יותר סניפים מאשר לכל בנק משכנותא אחר. אחד מהם, רדא קרוב גם אליך. כך תוכל להיות בקשר ישיר עם בנק משכנותא שש - בלי חתירות וצנזורות מיותרות.

בנק משכן - יותר מהר
בבנק משכן ובאשרות מניגות משכן בבנק הפועלים תוכל לקבל עכשיו את המשכנותא "על חשקו", כאשר תביא את כל הנישורים והדוחים.
בכל יתר מניגות משכן בבנק הפועלים - תקבל את המשכנותא במחירים ובקלות מירבית.

**באת. קיבלת. משכנותא.
בנק מעשך בבנק הפועלים**

31.7-5.8.88
המשכן
מ/כ' 3 מ/ר' 8 במ/9 הס/ה

30% הנחה מכנסיים ארוכים לנשים חצאיות St Michael MARKS & SPENCER מכנסיים וגלישה לגברים בגדי ים לילדים ולילדות כל המבחר סנדלים לילדים	25% הנחה בגדי ים לנשים Gideon Oberzon חולצות בד לגברים שרוול קצר St Michael MARKS & SPENCER מכנסי ברמודה לנשים כל המבחר	20% הנחה על המבחר הגדול והטוב של הלבוש והנעלה קני 1088
---	--	---

20% הנחה
על מבחר גדול של
מכשירי כתיבה
וילקוטי בית-ספר

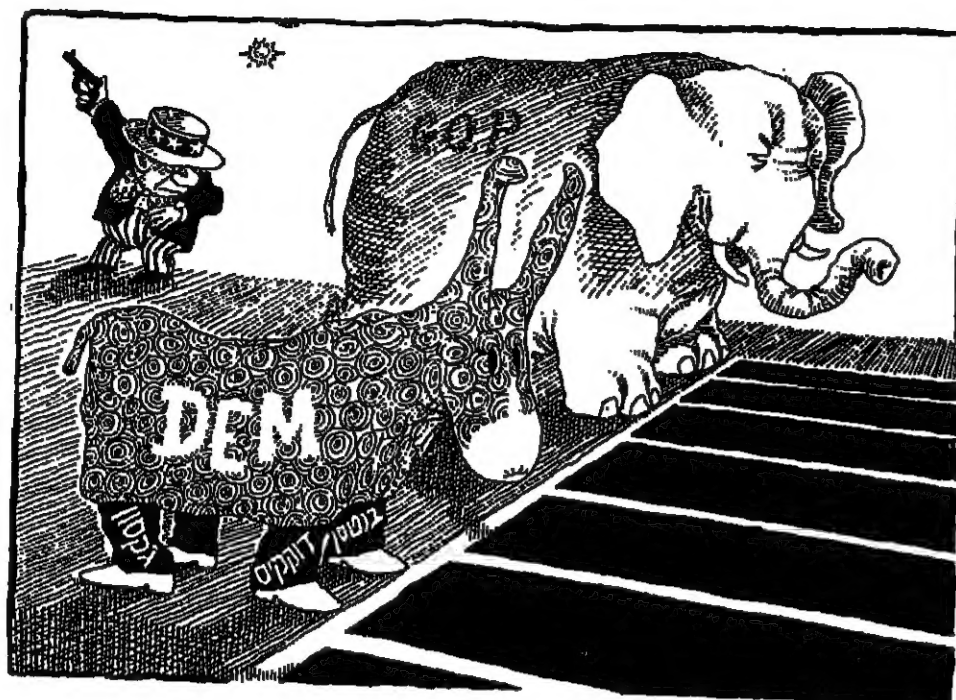
**חוזרים
לבית-
הספר**

25% הנחה
על כל מגוון המגבות
ומצע המיטה
דגמים חדשים
במסגרת חגיגת 60 שנה לזרדינו
שי על כל קניה מעל 60 ש"ח נטו
לבחירתך: מגבת מטבח או מגבת פנים **חינם!**

כל בובות הפרווה של 25% הנחה
פרס השבוע - על קניה מעל 100 ש"ח כובע מצחיה חינם!

מלון סן מרטין

אנחנו

ט"ז באב, תשמ"ח 29.7.1988
© 1988 כל הזכויות שמורות ל"מעריב"
This Magazine is a Supplement to
Maariv International Edition

6	יורים ומכים ששה קרמן
10	המלח הגואל אביה מן
14	מפת האהבה והשנאה פרוש' אני דוגי
18	קרמני משלם עמס לכב
23	טיול מופשטוע, קיאקס ומוסיקה נלי פרידלנדר
24	ינוקא שר זמוייר מיכל קמא
28	תגובות על "אבא מת לכב"
30	שייח פליטי לאללה יצחק כהנרין
34	מניאקס לעונות שנחם תלמי
36	חלף עם הרוח רוני טושר
38	שיקאס קטן כיד יגדיתית חננר
43	פנטהאוז יגאל לב
44	הזרוסקום רות אלי
46	מעריב לילדים

בשער: מחי מורעשטון, מנכ"ל "ציון". כתבה
נעמד 10. צילם: שמאל רחמני.

עורך עמי דר-און
סמית עורך דינאלה בוקשטין
סמית עורך אורית הראל
עורך גרמי יודת נאמן
קצצות אורלי אנשל, יעל תורן, נטע גרינשפן
מדעות אורי דמן

יום שלישי
1988
ספטמבר

יום חמישי
1988
ספטמבר

יום שישי
1988
ספטמבר

יום ראשון
1988
ספטמבר

יום חמישי
1988
ספטמבר

יום שישי
1988
ספטמבר

יום ראשון
1988
ספטמבר

יום חמישי
1988
ספטמבר

יום שישי
1988
ספטמבר

יום ראשון
1988
ספטמבר

יום חמישי
1988
ספטמבר

יום שישי
1988
ספטמבר

יום ראשון
1988
ספטמבר

רימון טיולים

טיול בחו"ל מיד אחרי אלול

חילוקים באירוסאי

ישראל	25.9	16.9
הודו	19.9	10.9

ניווט חבלים

ישראל	25.9	16.9
הודו	19.9	10.9

אירוסאי חילוקים

ישראל	25.9	16.9
הודו	19.9	10.9

אירוסאי חילוקים

ישראל	25.9	16.9
הודו	19.9	10.9

יום שלישי
1988
ספטמבר

יום חמישי
1988
ספטמבר

יום שישי
1988
ספטמבר

יום ראשון
1988
ספטמבר

יום חמישי
1988
ספטמבר

יום שישי
1988
ספטמבר

יום ראשון
1988
ספטמבר

יום חמישי
1988
ספטמבר

יום שישי
1988
ספטמבר

יום ראשון
1988
ספטמבר

יום חמישי
1988
ספטמבר

יום שישי
1988
ספטמבר

יום ראשון
1988
ספטמבר

מאת סימה קרמון
צילמה: אירית וילברמן

יורים

בהתחלה, כשחזרו מהמילואים בשטחים, הם בעיקר שתקו. אבל לאט לאט, הם מתחילים לדבר, לכאוב בקול, לפחד מהאדישות והשיגרה. שלושה גברים שחטפו אנבים, שמעו את הצרחות, ירו, ראו את השנאה בעיניים, הטילו עוצר, הרגישו את הפחד. שעתיים מהבית הם הרגישו את החיים מתעוותים. ואחרי חודשים של אינתיפאדה, זה אפילו כבר לא שורה שתי רקות בטלויזיה כי זה כבר לא חדשות. הדבר הכי נורא הוא שאתה מתרגל, הם אומרים.

מאת סימה קרמון צילמה: אירית וילברמן

ובוכים

כשחזר סא"ל ואביק ברין משרות של חודש מילואים בחברון, הוא שתק הרבה. זה היה חודש פברואר, קשה, הוא אומר, קשה היה לו לעכל את כל מה שראה. וזרי אף אחד לא ידע או לאן הרכיבים יתגלגלו. בחודש מאי הוא חזר לשם עם הגדוד שלו. במשך החודש הזה הוא אומר, ראה רק שלוש פעמים צוותים של טלויזיה. אולי שלוש פעמים מעט, כשריבי עם עתונאים שהגיעו לשם, אמר להם שהיום השחרר ביותר בחייו, יהיה כשישכב בבית מול הטלויזיה, ולא ידע מה נעשה ביהודה ושומרון. כשיפסיק לדבר על זה והיום השחרור הזה - הוא אומר - תגיע לצער.

צריך להתחיל לדבר. אני רואה עצמי כפרט קטן, כמו החברה האלה שהלכו לנשיא או כל חיל וקצין שמתראיין. עוד ראיונות כאלה יוסיפו לחץ על הפוליטיקאים. ישבנעו אותם אולי, להוציא את הערמונים מהאש ולכבות את השריפה. אסור לשחק. צריך להעביר הכל לידעית הציבור. הבקעה היא, הוא מסיק, "שאת התקשורת זו כבר לא מעניי. גשבר להם. מסוכן להם והצבור פחות ופחות ידע מה קרה שם".

הצבור פחות מעוניין, אומר סמל (מיל) קרן (אירית שניר). "זה כבר לא חדשות והתיקשורת היא אחת רק דברים חדשים".

אפשר לקרוא לזה תיסכול. אפשר לקרוא לזה כאב. ואולי יאוש. אחד מאלה או כולם יחד, זה הסיבות והחירות שהיו יכולות לגרום להם - לסא"ל ואביק ברין, מן יום לרגו, ומל קרן שניר - לדבר. מלם אנשי מילואים, בשנות השלושים לחינם, בעלי

משפחות. כולם מצליחים בחיים האזרחיים. ואביק ברין, 38, אב לארבעה, מנהל חברה לעצוב תעודות. יורם לרנר, 36, אב לילד, בעל מסעדות סניטור. קרן שניר, 33, אב לשני בנים ואחד בדרך, מנהל מערכות בקונצרן המכתב "אורד". שלושתם נרו פעמיים בחצי השנה האחרונה בשרות מילואים של חודש בשטחים. לפעם בתחילת האינתיפאדה, ופעם לפני כחודשיים. לא יפי נפש, הם אומרים. אי אפשר לדבר על עמדות פוליטיות. על שמאלנות, על תבוסתנות. אפשר כן לדבר על בלבול. על מבוכה.

"כשחזרתי מהמילואים בפעם הראשונה", אומר ואביק, "הייתי מה שנקרא ימני קיצוני. כן, ימינה מהליכוד, חשבתי או שאין ברירה. שצריך כסאת. שצריך לסגור את השטח. לגרש אותם, לפתור את הבקעה בכות אחי ומילואים במאי, הכנתי שהשתרש לא היה בכוח. לא על ידי תבואה. אם היה מרוב ביזה מדי קטן שנמסרים אותו, ואפשר להמשיך בשקט, זה משוה אחר. אבל הורץ והאק רוערת כבר שמונה חודשים".

קרן: "ההרגשה שלי היא, שזו רק המנה הראשונה שאלה שורקים היום אנבים, ואפילו בקבוקי תבוקה, הם יחסי מתונים. כשהייתי עכשיו במילואים ברמאללה, היינו מעל לראשה של אגא שהתחזק חינוך ביר. מעל הראש שלו פשט. הילד היה בלבם ברוח לי. שחרור הצעיר מאוד, זה שמתחזק היום של יורמים. היה הרבה יותר קיצוני".

ואביק: "לפני איה 15 שנים הקימו ריין וגבין את השאיבה. תנועת הנוער והעליונות. היום הם אלה שורקים עליו אנבים".

קור שניר (מימין), ואביק ברין (במרכז) ויורם לרנר. "אמרו אין אינתיפאדה. עכשיו אומרים אין דליקות. והאץ כולה בוערת".

יורם: "לא נכון, אם אתה יודע בודאות שאתה יכול לפגוע בו, ורק כן, אז חירה".

ואביק: "חיל שנמצא במרחק כל הזמן, חיל שידור על נדק אבק, מישור יכול לשמש חיל כוח מיוחד מלה ששומעים חיל כוח, היה פעם בישראל כוח חיל בטרקטיביא. כבר שנמצא על הקו הירוק, ושהמון פעלים מגיעים ממנו לעבודה כאן. זה היה במברוא, וזה לי צוות של מ"מ 10 חיליים. העלילת של צה"ל. זה היה קצוב. שמיציק שרוף. על הבאק של מבר. נבנסט בכמה אנשים. פתאום, ממרכז הכפר, הפעם השמרגלית הזה, כולו רם, שאלתי אותו מה קרה. הוא אמר שצריך ורק עזי בלוק. לא אבק, בלוק זה על לביתו של ורק האבק, תפסו אותו והכיו אותו. שאלתי אותו, למה היכנס. ודי תפסוהם וקשרוהם אותו. נשכח מה להדביק. הוא אמר לי: אל תסוף לי מוסר. אני יתר שאלתי ממך. אתה ורשם. שאני נבנסט מזה תפסו לי שאני לא עשה את זה בכלל שאני אתה לעשות את זה".

קרן: "יש שריטה. זה תהליך טבעי. אתה חייב להאמין את עצמך למצב. ודבר הכי נורא הוא, שאתה מרגיל. שרבים נבדלו לך לפני כמה חודשים נראים נראים לך עכשיו מבקשים".

קרן: "כן, כן".

ואביק: "זהו אצלנו שני מקרים של חיליים שהיו עציצים קשורים".

יורם: "גם אצלנו".

ואביק: "זה חשש באי-בטחון על זה. זו בעיה של מקרים. מקרים חייבים להיות בשטח, כל יורמים הם כשאין מספר בודדת קצין בשטח. אני

"באחד הערבים עברנו כסימטה חשוכה. במקום שורקו אנבים. החלטנו להכניס רימוני עשן ופצצות גז. היה מסך עשן מולנו. אחרי שעה, שמענו בקשר שילדים בני שנתיים שלוש נפגעו בהרעלת גז. היה קשה ביותר, המחשבה הזאת שילדים קטנים נפגעו. ושאתה גרמת לזה. וזה למשל, דבר לא חריג לחלוטין. אלא בהתאם להוראות".

וזכר את המגיד שהחליף אותו. עשינו תקופה של חפיפה נבנסתי לכבוש את הכפר. כשיצאתי, היינו צריכים לעלות לאיה כפר למעלה, שורקו בו אנבים. נסעתי בנ"מ עם המגיד המחליף. בין הסמטאות, פתאום ראינו מולנו קבוצה של 30 נשים. חן עמר מולינו ונרקו אנבים. זה פגע בראש. היה מצב שנאלצתי להכניס כדור גומי ממרחק של 10 מטרים. זה נכנסו לבתים שלהן. אחרי שניות יצאו עם ילדים על הידים. המגיד שהחליף אותי היה כולם. זה נכנס לגים, והחזיק את הראש ולא יכול היה לדבר. אמרתי לו שלא ידאג. שתוך ימים הוא יבסס לענינים. ריבנו של עולם, אומר ואביק אחרי רקות ארוכות של שתיקה. "למה הגענו. לידות על גשים וילדים. אלו רבנים שאתה לא משתחרר מהם. הרבה זמן אחרי שאתה גומר מילואים. והרי אלו הם דברים שהפוליטיקה היתה יכולה לפתור. למה הצבא צריך לעשות את זה?".

מאלצים אותם, אומר ואביק, בעל כורסא, להשתמש בכלים שהם לא צריכים וקשים. "זה לא שנה אני מתאמן אימונים צבאיים. ועכשיו אני בא ליתור ושומרון, וצריך להשתמש באלות, בנזק, בנזק. בגורל אנתו אכילים אותה. בגורל. כל הצבא. ואנ מפציצים 'הצבא' הרגובל (מסוק עם תאים מיוחדים לרימוני גז, וצניור לצבע. מאוד חכם וידישני וחכם במבאות", הוא מבקש.

זה שלוש שנים ממפרים על העמידה. המבנה בימי שיש, מל המפרים, עם כל הנשק והציוד. עמדת של המבנה, כזה, להדליף ממי המבנה שלהם. "כמה זמן" (המשקל בעמוד הבא)

הוליווד

גלידה מהסרטים

גלידת שוקולד
שמות ב-16
טעמים
מהסרטים
הוליווד
טעם של מלכות
טעם של מלכות
טעם של מלכות

לחשוב עליה, את הסדר הזה הוא מספר גם עכשיו. ורק בקבוקי תבירה על שניים מהגורד שלו, ועשו עזר על הכתר. שמונה ימים בלי לצאת. "אם אני לא מרע, לא נתנו להם הפסקה של שעה אחת". ואביק: "אין דבר כזה. שתיים ב-24 שעות זה הדין".

קדור: "במחשבה שלא היה דבר כזה. לא הגיע לשם אף אחד במשך שבוע. אף מלכין לא הגיע לשם. והרי הם משהו משהו. לא יודע. אולי פעם אתה לא יודע שעה. אנשים הגיעו למצוקה גוראית. היתה שם אשה שהלכה לבקר את אחיה בכפר מבור. איה קילומטר מהכפר שלה. הבה שלה. תינתק בת שלושה חודשים נישואיה עם הכתוב. כשהאשה חזרה, היה כבר ערצ על הכפר. הבית שלה, ששם היתה התינתק, היה ממש ליר המסומם. היא רצתה להיכנס, להגיע, אני לא יודע מה. לא נתנו לה. פשוט לא נתנו לה להיכנס לאיזה חלודה. שמונה ימים".

ואביק: "היא נהלתה לא היתה לבר. היא היתה עם מישהו".

קדור: "נכון. אבל לא הייתי מתפלל אם ככה זה היה גם את היתה לבר. כמאת אטימית היתה שם. ואביק: "גם אני, כמגיד, צריך מרות. מישור שינחה אותי. שיגיד לי מה לעשות במצבים מסוימים. אני הרי לא הייבבא. אני חי בתל אביב. צריך להעביר לנו מתכונות מהעבר".

קדור: "לא הגיעה שום הדאה, לאף דבר בשטח, סמלים, מסיקים, מסימנים, שם יש אירוע חריג צריך לדחות. רק מקרים מאוד מאוד חריגים. רק כשיחזיתי על זה למעלה, זה הסתדר. אבל זה כבר היה לקראת סיום הערצ. אנשים לא קיבלו שום הנחיה. עזר זה עזר".

ואביק: "נכון. עזר זה עזר".

קדור: "אבל יש מקרים חריגים. יש חולים, צריך לתת להם".

ואביק: "יש את הצלב האדום. בשביל זה הוא מסתובב שם".

קדור: "נכון. הצלב האדום מסתובב שם. הוא מגיע לכל מקום".

ואביק: "שתיקה ארוכה אומר ואביק שגבו, יש מקרים חריגים. שאין פעילות בעולם שאין בה גם מקרים חריגים. וקדור אומר: "אני בטוח שיש מקרים יותר חריגים מאשר תינתק שנשארה בלי אבא שלה שמונה ימים".

קדור: "אין אפשר להגיע שחצבא הוא המאני. לא יכול להיות צבא המאני במצב כזה זה בלתי".

ואביק: "לא לא יכולים להיות גם המאניים".

קדור: "ורק בקבוקי תבירה. אפילו לא יודעים מוראות אם זה מהכפר המסומם הזה. כל הכפר צריך לסבול מהו".

קדור: "בהתחלה חספתי אבנים, יריתי אש חיה. באוויר. אבל המשכתי לחסות. נהייתי אדיש. והאדישות הזו, נוגעת לכל מיני מצבים".

לאבנים. והאדישות הזו, וההגל, נוגעים לכל מיני מצבים".

קדור: "הדברים החמורים מבחינת החינוך וההחשבה, הם המלחמה האחרונה עם הגורמים שלנו. כלנו עוסקים מהיום הראשון ועד האחרון בענייני קולקטיביזם. וכלנו נוקלים בזה ומסכימים עם זה. הרי ב-90 אחוזים מהמקרים של עונשים, מורגב נמינו אבנים, חרדת רגלים, וחת צמיגים. הלאה שערשם זה, שמוציאים אותם פעמים בלילה לצורך זה, הם לא אלה שעשו את זה. נענשים אנשים חפים משום. היתה הרואה של השביל, מספר יורם ודלדק לכל גורל תצלומים של מבוקשים. "אם אין תוססים אותם, הם חרי ברוחיים מסוריים את המשפחות שלהם. העבדים להם את הבית. בשמונה בערב, ב-12 בלילה בארבע בבוקר. ואז המשפחה לוחצת על בן המשפחה שיסביר את עצמו. מבחינת הכאב - אין דרך אחרת. והעובדה היא שחלק גדול מהמספרים והמגור, אבל אנחנו מתעסקים בענייני של גשים וילדים קטנים. הכי הכי קשה הוא אומר, להבס לבית ולראות את הבית. אני לא יכול להיפטר מהמראות והאלה, ואז אומר ושחוק אחר כך הוא מסיק "זה דבר יחסי". וזה גורם להיכנס לתוך בית החרד".

קדור: "אני ראיתי משהו שנמשך".

ואביק: "אחם מרביע על עצם המורדה בלילה של גשים וילדים, אבל אין בירה. איהם המאני חשורים. אין דרך אחרת ישו אני מבטין. לכן, שם הערכים היו נכבסים אליכם הבית, זה לא היה משאיתם את בני המשפחה שלכם בחיים".

קדור: "מחש".

קדור: "אני לא בטוח".

קדור: "אני לא בטוח".

(המשך מהעמוד הקודם)

שואל ואביק, "אפשר להמשיך ככה, כשזו בעיה פוליטית לחלוטין, לא בעיה צבאית. אומרים שאין עם מי לדבר יש שם מיליון חצי אנשים. או יש עם מי לדבר. אנשים חיים שם. צריך לדבר איתם".

קדור: "אביק אומר שלקח לו חורש אחרי המלחמה לעכל את מה שראו. לי לקח הרבה יותר. אני עד היום עוד לא עכתי. אין לי ספק, שאם פעם חשבתו שאין לנו מה לעשות בשטחים, היום אני בטוח. במאת אחוזים. המצב של חיילים ששולטים על מיליון חצי אנשים הוא בלתי אפשרי. וכל מה שאנחנו שומעים, רואים וחווים על בשרנו, זה כתוצאה מכך. בישיבות מטה של מורשים ומעלה, כמעט כל הגורמים והצבאים נחשבים כרעמים שהפתחו הוא מרינו. ואני מצטט, פתרון מרינו. או להחליט את החוק הישראלי בשטחים, או לפנות אותם. אנחנו צריכים להגיע לפתרון. לדרב עם כל מי שאפשר. ומי שאפשר זה אש"ף, זה גם ארגונים הרבה יותר קיצוניים מאש"ף. חלק מהפוליטיקאים אמרים עם מורה - כן, עם אש"ף".

קדור: "צריך להגיע לפתרון דייקאלי. לצאת מכל השטחים או לגרש אותם ולירות בהם. כי אין, פשוט אין פתרון ביניים".

לא. איה אבסורד, הוא אומר. "מי עומד מאחורי אש"ף, לא המורים היום בור לי שצריך להגיד, ובקול רם, שכל מי שמוביל לשבת וללכת איתנו על פתרון, אנחנו מוכנים לשבת איתו".

קדור: "גם אני חיתי פעמים במלואים. במבדרא בירית, ועכשיו בסביבת רמאללה. אימתי של ירנים הלכו שם, איך לפתור את הבעיה הפתרון הכבד, אתה אומר, הוא לבר. אבל".

ואביק: "מלבר לא נורגים. גם לא נפגעים. מקסימם מקבלים יבלת בלשון. וזה אפילו לא כואב. והפוליטיקאים צריכים להבין את זה".

קדור: "נכון. אבל כשאתה מחפש עם מי לדבר, אתה לא בטוח שיש עם מי. ואין ביניים שום קונסנסוס. יש כאלה שמוכנים למצוא אפילו בעצמם, בעם שלהם, כדי להשיג מטרות. ואתה מחפש גוף כדי להגיע להחלטות אופרטיביות, ואתה לא מוצא. מי מייצג אותם אש"ף? והאמת, ידך".

קדור: "התחושה, תוך כדי מילואים, היא מה עושים. אתה יורה ורצוני גן, וכדורי גומי, ומריץ אותם, ומסר. או זה מתרחש".

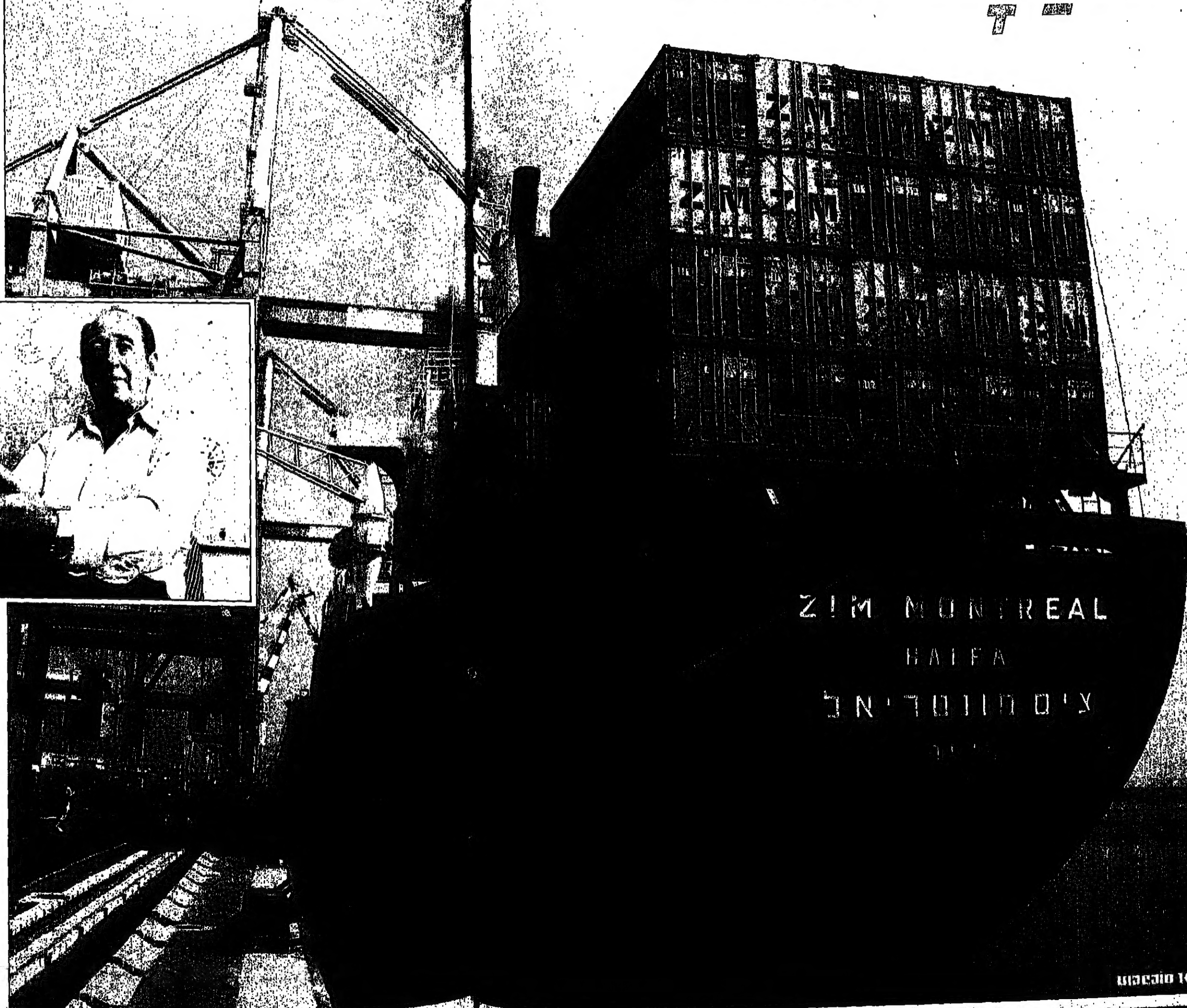
קדור: "פתרון לשון קצר".

קדור: "הדברים חרי חמורים מבחינת מורית, בצורה בלתי רגילה. והבעיה היא שאין אלטרנטיבה. מה תעשה כדי לפור אנשים, להחליטם באבנים, בבקבוקי תבירה?".

יש לו וכדור, לקדור, שהוא לא יכול לשכות. שלוש פעמים פגשו אותו, אחרי שחזר ממילואים. בפעם הראשונה הוא לא יכול היה לדבר. "זה נורא", הוא אמר. "זה נורא". ולא חוסק. אבל העניינים שלו, שהבחי אתה גם קרם, וזה אחרות. בפעם השנייה הוא כבר דיבר. לא הרבה. הוא סיפר על ערצ שהם השילו על גזניה. המורדה, הוא אומר, שהוא לא מסכים

הוליווד

המלך הגואל

ז'ים מונטריאל

מחי מורגנשטרן לקח את "צ'ים" לידים, כשאף אחד לא רצה לקנות ממנה אפילו סירת גומי, והחזיר אותה לצד הנכון של הקו האדום. כשהתחיל בחור שוליי'ת חדרן על ספינה, בגיל 16 וחצי, כבר חלם להיות מנכ"ל. הצליח לו. וגם לחברה. עכשיו, עם הפנים קדימה, בחור מאזני דוח, הוא מכור לעבודה עם מטרה: אם וכאשר יבוא המשבר הבא, הכנס "צ'ים" לא חיפול. "מי ששוכר מלחמה עולם באירופה, שום דבר כבר לא ממש מסובך בשבילו", הוא אומר.

אביבה ומכילות, חברת רוחנית (בתצלום הגדול) ומנכ"ל מורגנשטרן (בתצלום הקטן). "כל מנכ"ל הוא חימור לפני שהוא מתחיל לעבוד".

מאת אביבה מן צילם: שמואל דחמני

חי מורגנשטרן משיט יד ללחיצה חזקה ומ ציע שנשב בצורה לא מורמלית, בכורטאות סלוניות נמוכות, שולחן המשרד הענקי שלו עושה מיד הפרדה ברורה בין מי כאן המנכ"ל ומי כל היתר. בכורטאות נמוכות, אפשר לחשוב שהמחיצות יפלו, אבל הן לא. הדיסטנס נשמר בקפרינות.

מחי מורגנשטרן, (54), שלוש וחצי שנים מנכ"ל "צ'ים", סמכותי מאוד, מספר על עצמו רק מה שהוא רוצה שידעו. אף לא טיפה אחת של מידע לא חבריו. שיחה איתו יכולה להיפתח בעצשה ככלכלה, במפעלים מושלים אפשר גם לדבר על הנער שניקה נתיישימוש באניה וחלם להיות סיפונאי - כשלא רקס תוכניות מרחיקות לכת עוד יותר. אבל מאיזה צד שלא מסתכלים עליו, הסיפור שלו הוא סיפור הצלחה בקהמריה בינלאומי. מתאים יותר לאמריקה. שם יש לו מקבילות רבות. היריעה בחן - המיתוס הספרותי-העליוני על מנצח תעליים שנהפך לאליל עתונות, ענקית עשיית בנקאי בינלאומי.

אצלנו זה מותר. מקובל. נכחדת (ומשך בעמוד הבא)

מלפפכונ וז

התאחדות העובדים
העובדים הכלליים

(המשך מהעמוד הקודם)

המכללים הכובדים בארץ בנויה לרוב מחומרים מותקנים. ליגה משכנת שמועילה כיסאות כינה לבין עצמה ברוסציה ובמסלול קבוע עליה נוסחה כמעט-מסוכנת אל"ם (מיל) או אלוף (מיל), ביא. ו/או תואר מאסטר שוח בדרך-כלל מנכ"ל - מנצח יתר או מוחזק. למתי מרגשטר לא היו מקרים כאלה. הוא גם לא הצגה ל"צים" מלמעלה. הוא מושט היה שם. שלושים שנה.

לפני ארבע שנים, היתה במצב שבו איש לא היה קונה ממנה סירט גומי משומש. קוראים לזה ששית רכל. אגיה טוכע, שקועה בחובות של 600 מיליון דולר והמסרים שוטפים ב" 50 מיליון דולר בכל שנה. גם בלי להבין במאומה בדרך שו היתה קטסטרופה.

ממש לפני הנפילה, לפני שהבנים פשוט על השלל, החליטו במועצת המנהלים לעשות רק עוד ניסיון אחד. שלוש או מתי מרגשטר שהתקדד כרש מנהל הסגנות של החברה ואמר: "בוא תהיה מנכ"ל, תחיל את החברה". צריך להיות מאד נאיבי או טיפש לחשוב שזה היה מולך מתוכנן של תבועת כבוד או הרכה. זו היתה פעולה אינסטינקטיבית של טובע שנאחו בקש. אבל צריך להיות מתי מרגשטר כדי להבין לבצע פעולת החיאה במת הכי כושל במדינה באותה תקופה.

יום, שלוש וחצי שנים אחרי, הוא יכול להתרועע בכסא ולספור את הדולרים הערסים מתוך של חובות מתוך מאד של 800 מיליון דולר נשאר ל"צים" רוח צנוע של 46 מיליון נכון לשנת '87. בחשבון מושט של מסטרים שליליים, נסך הכל החזירה "צים" מאד ועד היום קרוב למאה מיליון דולר.

מי אחת מתי מרגשטר, אשה מינצבי מרגשטרן חושב לרבע, כמית עוד מרלברד מתוך הדבות שיעשו בשרשרת במשך חשיית, ואמר: "לא אני לא אשק, אני לא מאמין בזה. היתה לי חובתה ויהי לי המול לשאר בכזו את המשה. היה גם מאמץ של מערכת שלמה שירעתי כיצד לרוחם אותה לעניין, ובנוסף - גיבוי מלא של מועצת המנהלים ובעלי המניות בתקופת חתא. אין לי השכלה מנהלית. לא כלכלה ולא מנהל עסקים. עשיתי בגרות אקסטרנית בבית-ספר ערב. כל מה שיש לי נובע מניסיון בעבודה, מקראת, מקרסות ומצנאות. באופן אישי, והשכלה העורשית לא תורא לי-תופקד. ויהי קטעים בקריירה בהם התבוננתי להשלים את הלימודים, ללכת לאוניברסיטה. אבל תמיד היה אילוצים של העבודה בחברה בגללם לא יכולתי להתפטר."

באורחן חיימ מרכים על שני מעמדות בחלוקה ברוחה עליו ותחתון. הסיפואים נגמים על העמדה השלישית, שם, באורח השתות, אשר לבסוף, ומה שחשוב יותר - יש לאן לתקדם. לאלה שממקמים

"יהיה לילד עליית המועד רשומה ילדי הקיבוץ היה מכלה. להם איבדו לראות. אחת שלוח לעבוד. הם גרו בבזים, אחת באוהלים."

מועת לטיפח מתאך המסלול למעלה עד מאד. מתי מרגשטר התחיל את דרכו ב"צים" במקום נמוך חרבה מתחת למש שאפשר לתאר, והוא או בן חשעשרה. ילד, קולא דש מרומניה. בן שלוש-עשרה אחרי מלחמת העולם הראשונה, ניסח לשכנע את חורו שירשד לו לקלות לישראל יתר עם תבוי מ"גורודניה". הדברים לא האמינו שהמדינה תהא הנקשה האידיאלי לטל בן ילדים. הם עצמם רצו להישאר, לעשות עוד קצת כסף. מתי עמר על שלו וכחולת 48. עלול לארץ בעלות ב' עם הזכרים בלי חזורים, והגיע לקיבוץ גור שלי. לטרון. במהלך

"השאלה העיקרית שלי הייתה האם אנול להועלות מעל שיקולים אישיים. האנציונליזם. כמי שגדל בחברה זה קשה, ואילו לא הייתי מצליח היה להיות חסרן רציני. בעצם אין אחד, אז לא היה איתו."

מבולח במל, מנכ"ל במשדר. "היום הכל ממנע וממוחשב. תולכת הרומנטיקה."

מלחמת העצמאות חולבו משם הילדים והועברו לקיבוץ נהדאית. מתי לא נשאר בקיבוץ זמן רב. לבד בארץ, בן חשעשרה, הוא למד על כשר את דרי האיראולוגיה והסיווגית: "כשתחלתי להשתות את החיאותיות בנות גורדון שהביתי מתבוננה למציאות בקיבוץ, הבנתי שזה לא זה. היתה לילי עליית תועד לעומת היותם לילי הקיבוץ היה אחר, מכלה. למה איפשרו ללמוד. ויהי מסיים אותם לגינר לבית-הספר האזורי. אחריו שלח לעבוד. הם גרו בתים, אבננו באוהלים. התגאים היו קשים. ויהי לי ציית אחרון, לכן גם התולשתי לעזה. אבל היה לי לאן ללכת. או תוחלתי לקום חלומות סביב הים. שיה תולתם היה בית-הספר ימי בויסה, אבל לא היה לי כסף ללמוד שם."

בכל זאת עזב מתי מרגשטר את הקיבוץ, ארץ מחרה והגיע לחיפה. "מי שעובד מלחמת עולם באירופה, הוא אומר, 'שום דבר כבר לא ממש מסובך בעיני. הלכתי לאגודת הימאים, ביקשתי לתקבל לעבודה. מרדו אותי שם מלמעלה למטה ווסקו דרמטעמית ילד, כך היתה. ויהי לא היה בית. והחלתי שאני עוד אחרון לשם. שכרתי מישה בחור אל יקח אחר במחשבת הגרמנית ועבדתי אצל סוחר סוכריות. במקביל המשיכה בעקביות להוטרע על רלוות אגודת הימאים. כמף נפאס לזה. כשהייתי בן שש עשרה חצי הכימו לות לי לעלות לים, בתפקיד בלג בנות שהיה או - נער קביות, מין שוליים של דור, תפקיד שכר אינו קיים היום."

יכולת לרשין או את עצמך במי שיום אחד תהא את החפץ. מרגשטר, בקול געש-מרגיע או עניין, וכלי שמץ של מוכחה "כן, חלמתי על זה. שאיתי למשוח כות. חלק נכבד מהאנשים שעובדים איתי היום בחברה היו פעם בוסים שלי. ככה זה היום."

בשלב הנוא, בכל אופן, מרגשטר הקטן חלם להיות סיפואי. לעלות בדרגה מנכר. שולח מנצח וכיות לנער סיפון עם תוקוח לוכיות בעתיד. להשתתף לבחירת המועדפת של צוות האניה. מבוקש נקון לה "יהיני" קב ב"430 לענות בוקר, ואישעוד לו להעשק.

הספינה שמה

חברת הספנות הישראלית, "צים", היא חברה יבוינית שמוותה נשחרות בבורסה. היא נוסדה ב"1948 על-ידי חסוכנות היחודית (44%), החסתהדות (45%) ואיגוד הימאים (11%). במהלך השנים השתנה הרכב בעלי המניות של "צים". היום, 80 אחוזים ממניותיה שייכים לחברה לישראל ושאול אייזנברג, 40 אחוזים בבעלות הממשלה - 101 אחוזים בדי החברה העובדים. יורי מועצה המנהלים הוא צבי צור (צידת). לחברה "צים" מריסה עיסוקית רחבה בעולם. היא מובילה משען בללי, מכולות וצובר. בשנות השבעים היתה "צים" בין החברות הראשונות בעולם שעברו לשיטה המכולות.

בחזרה אל מתי וצי? "אחת-עשרה שנים לפני כן ניתנה לי הורגנות, יתר עם עוד כמה בכירים בחברה, לגבש על הנייר תוכנית אך לפי רעננו צריכה החברה להתנהל. ויהי לי שיתוף עם המנכ"ל ראו, משה קשתי ר"ל, ואמרתיו לו מה רעתי. יום אחד הוא אמר לי: 'אם אתה יודע בליכר טוב, שב וחזקן משהו בכתב, הגשנו לו תוכנית לארגון מחדש של החברה, אבל אז הוא נסתר. אחרי שבחורתי לתפקיד המנכ"ל חזרתי אל אותו תיק שהגשנו שנים לפניכן, קראתי שוב את מה שכתבנו אז וראיתי שהיה לא השתנה לגבי אופן התמיסה ומה צריך לעשות."

"הקמתי צוות מיוחד להתייעלות וחיכוך, שהיה מורכב מאנשים המעורבים בכל תחומי הפעילות של החברה. קיצצנו בהוצאות: בדלק, בכוח-אדם, בשיטע, בשיטות סוכנים, תקשורת, אחוקה - בכל. גייכשנו תוכנית שהסתכמה ביעד של תודרת עלויות כ"5 מיליון דולר בשנה. לא הכתבנו תנאים, והולטנו עליהם תוך שיתוף האנשים העובדים בזה. בחנו מחדש את המכנה הארגוני של החברה. הקמנו יחידות רווח עצמאיות וסירנו אחריות ומסוכיות למנהלי היחידות. מתחנו חזרים עם ספקי שירות בכל העולם. השגתי תנאים יתר חסכונים. החברה עברה מהפך בחפיסה שינוי במסויביות. התקטנו קורים לא רוחיים. מרגו נמלים שלא היה כדאי להחזיק בהם. בורקו ניצול טוב יותר של אובזת ושילבנו קורים."

סיפור ערביים? "לא שרפו אצלנו צמיגים. הכל נעשה תוך הידרבות עם חוברים. היה תהליך כואב מאד, אבל התבונה ניצחה. זו רעתי, גם הברירה היחידה של

"התחמתי בעבודות כמו ניקי בחי שימוש וקבינות. ובמקביל, הייתי מחגב לגשר הניקוד, מחזים קצת בהגה ומדגיש גדול."

"אליאנס". הדרך היחידה לתחלף ממשרד היא הדרך הקשה, מתוך גישה כלכלית. הסברתי אז לעובדים שמדובר בלשורו או לחור. העובדים העריפו לשורה. פטרנו כאלף עובדים מתוך המשת-אלפים. זה רחבה מאד. אבל החברה נצלה."

צריך להיות שימוש מיוחד בשביל להיות איש ים?

"כן, במיוחד היום - כשיש לאדם חרבה יותר אופציות. פעם היה מייפלס. היום זו בחירה תופשית. צריך להיות בעל כושר המנגלות לחיי חברה צמודים מאד עם הרכב אנשים, באינטראקציה ביראישית קשה, מתחכנת. אלה גם חיים שמתחרים בעיה מבחינת חיי משפחה. קיים גם אלמנט הבדידות. אבל היום הכל אחר. ממוסד, מסודר. יודעים מתי מפליגים ומתי חוזרים הביתה. פעם חורבים היו שנים."

"נקיה במל נמל. זה עריין קיימ? "גם את זה שניתה האבולוציה. ענינה בגמל כבר מומן אינה סיפור של ימים. אלא עניין לשעור. פעם אגיה עמדה בגמל שבויעים עד שהיו גומרים לפרוק אותו. היום הכל ממנע וממוחשב. הכל צ"צ צ"אק. הלכו הרומנטיקה. אין לו נעה בכל נמל, ועל חיייו האישיים הוא בכלל לא מוכן לדבר. גם פנאי אין לו וגם לא תחביבים או בילויים. יש לו "צים" 365 בשנה, בלי בית, שבתות, חגים או משפחה. מכור לעבודה, ודקדוקליק במלוא מובן המלה."

אני כונה בטיש שיק לבד שבמשכר הזה - אם יגיע כזה - לא יקח ל"צים" מה שקרה לה בעבר, ולפני עוד עבודה רבה. עוד לא הגעתי לנקודה ממנה אני יכול להתבונן אל העבר כטיש. אני עוד רחוק ממנה. מה היית ממליץ למנהל שמשאל "לצאת ממנצבים של החשה. להוכיח בעבודות המסבי?"

בן חזר ניהל מרגשטר את ליכסת העבודה של הימאים. נשא אשה והתחיל ללמוד לבחינות בערות בבית-ספר ערב. אחריכן ניהל את פעילות "צים" באגף הים התיכון ואת המשרד האזורי בשטית בשוועי. לחברת המכולות הראשונות, הוא נקא לשוב ארצה ולארגן את העסק. ב"67 נשלח לחורב לתפקיד יורי מועצה המנהלים של שתי מרות אמריקניות והעסקות בענף סוכניות נטיעה פטנטיות. אחריכן התמנה לתפקיד מנהל "צים" שם בחדר המעשר. ב"81 חור ארצה ומנהל לתפקיד נש המניה למנכ"ל החברה בנובמבר '84.

הפניתי שר הים מובניץ "לי הוא נראה כבעי, אבל היה לבטים קשים. צריך לגבש שהנני בכלל החברה בפרט היה או בשיא השל. התחלמנות היתה בעיקר של בעלי המניות - מסל למנות לתפקיד איש מתוך "צים" - או להביא את מתוך. המשרד תעורר בו היתה שרדית החברה ובעד על תורן שבה צריך היה ללכת. על מה שהיה צד לעשות. אלה היו אמורים להיות מעשים קשים, נאבים. בורא לא קטוננציונליים. מי שהיה צריך לקבל את ההחלטות, תולכס בוצים."

"השאלה השאלה האם לא יתכן שדווקא איש מתוך החברה, בעל קשרים במערכת, יהיה אולי שבי ממיסות ניהול קיימות, ילקח אולי בחסר יכולת לבצע ניתוחים כאבים. לא יצליח להתמודד עם מציאות הקשה מצד שני 'צים' היתה אז אחת מעשר אגודת הסגנות הגדולות בעולם, עם 5,000 עובדים, ויהי בדר שמי שעמד בראש המערכת יהיה חייב להביא אותה מקיבוץ."

אז מתי אחר, עליהם ודחלמביותיה? "הייתי למנות אחרי ברגע הקריטי ביותר. הייתי מתפקד בכיר כבר אז, והיה רי טכני ששמי יוחר, אבל היה לי ניסוח בסגנות בלבד. היו מיו מועמים אחרים. עם ניסוח בגייתל חדרות. לי לא היה שום נסוח כבד. לא נבחרתי ולא בפינגטס. רק בספנות." "היה בדר ודומינר? "כל מנכ"ל הוא חסור לפני שהוא מתחיל לנער."

מלל הקשי דרגשי שקל לחברה היה אולי יותר

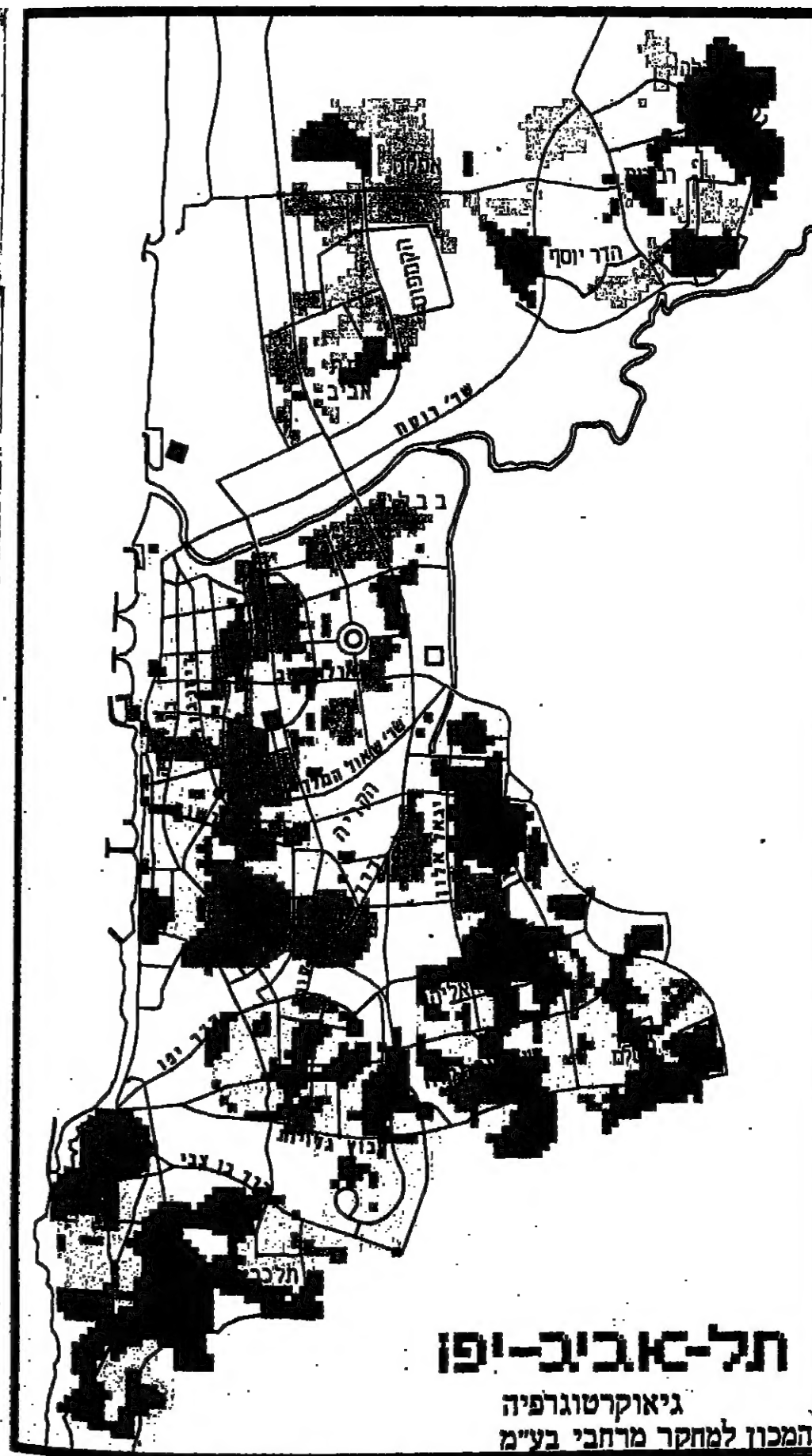
מכין קשה וזהו לסיפואים, וממחר לשיקצ את שינוי העץ כדי שבשמונה בבוקר, כשחשטקים יקמו ויעזילו לחסותוב, הכל כבר יבדק. ויהי עבודות נוספות בהן התמחויה כמו ניקי במי שימוש הקבינות של החות. השלב הבא היה להבין אחרת בוקר לעובדי חשיית לסדר את הקבינות של הנסעים, לרווח הכל אחרי אחרות הערב, וחורר חלילה. במקביל הייתי צריך לראוג להגשמת השאיפות הפרטיות שלי. הייתי מתגנב לגשר הניקוד, מחזיק קצת בנה המריש גדול ומשכרתי או היתה אחת-עשרה ליהודי לחודש."

שה להבין ארץ, בתנאים כאלה, היה לו זמן וחצפא לרקס חלומות על קירום וועדית. כשפרצה שבתת הימאים הגדולה בשנות לחמישים, היה מרגשטר בן שבע-עשרה וחצי עם פה גדול, מפעילי השקיות שאחריהם גם שילט על כך מחד - חצי שנה על הים. מתי כבר נשכיל מי שדחה לתוסק, ומחר. כשהיה תקופת העגש העלו אותו חוזרה לים בתפקיד של מלח ששט. זה כבר גושק למשהו. משה ווא כבר ילד היה לספס לדרגה ורמלוחם ולקוסט חובלים. מאד מילא מתי מרגשטר תפקידים שונים ב"ספנות". היתה בדר ודומינר? "כל מנכ"ל הוא חסור לפני שהוא מתחיל לנער."

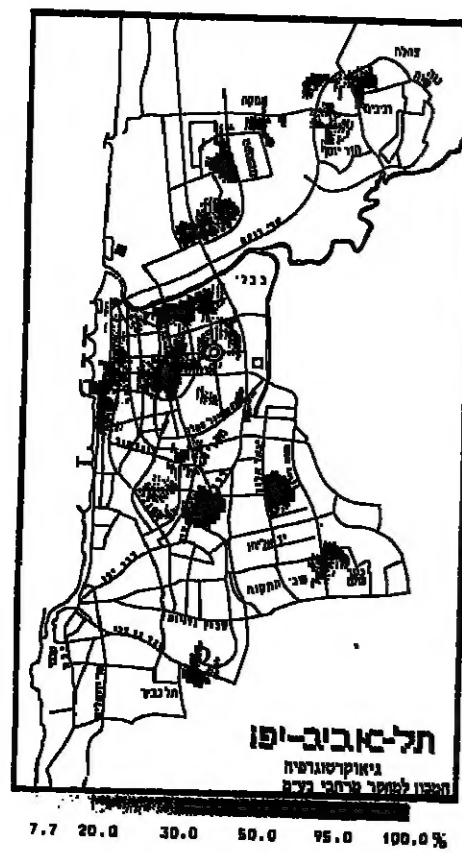
מלל הקשי דרגשי שקל לחברה היה אולי יותר

מפת האהבה והשנאה

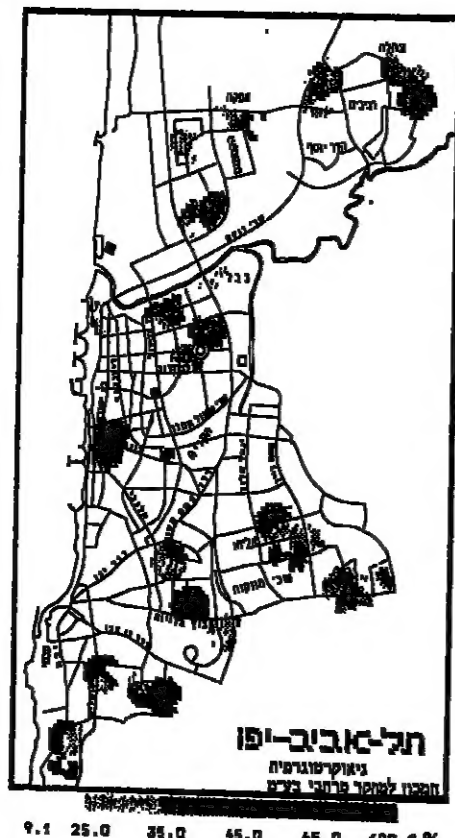
מלחמת הבחירות
בפתח. ולמרות
הנושאים הרציניים
שעומדים על הפרק,
נראה שאנחנו צפויים
לדושיח לא ענייני,
לשפל אידאולוגי ולקרוב
גדול של תדמיות
אישיות. והשנאה,
הפעם, ממחידה
מתמיד. ככה זה נראה
במפות של תל-אביב.
מיפוי אנליטי ממוחשב,
קוראים לשיטת
המחקר, ממנה אנו
למדים איפה אוהבים
ושונאים את מי וכמה.
מאת פרופ' אבי דגני

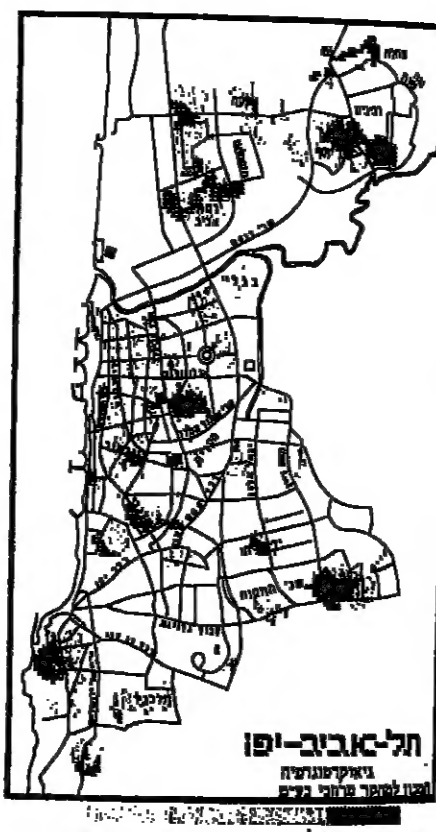
גוש הימין והשמאל
גוש השמאל הצבעה מעורבת גוש הימין

אחוז התומכים ברצ

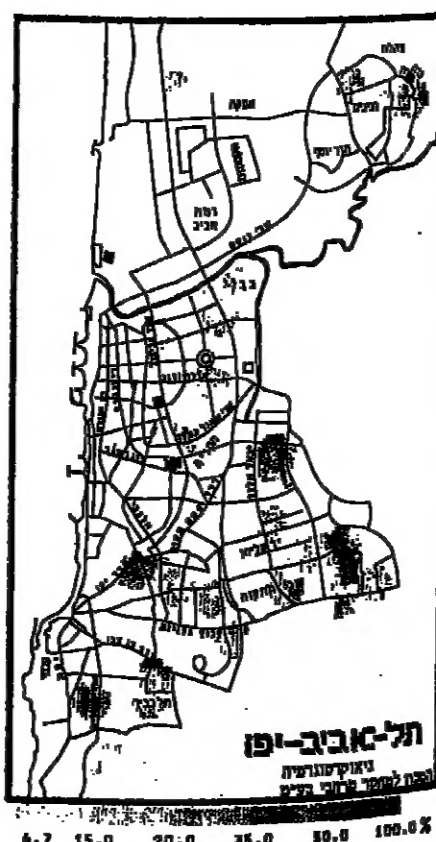
פרט - האישיות השנואה

גוש - האישיות האהודה

שרון - האישיות השנואה

שרון - האישיות האהודה

היכן נמצא תל-אביב מתרכזים בעלי זכות הבחירה, שטרם החליטו בעבור מי להצביע בבחירות הקרובות. מהו אחוז המצביעים הפוטנציאליים, בכל נקודה במרחב העיר, המעידים על עצמם כי הם מתוודים עדיין לשכנוע פוליטי על-ידי הסברה חוזני בית? במגרשת של מי מהמפלגות הגדולות במרחב העיר, נמצא כל אחד מרכזי הקולות הצפויים מהם אחוזי המושלואריות האישית של שמעון פרס, יצחק שמיר או אריק שרון מסכיב לזיכור המדינה, אבל ערביי יפו, בעצמם, או לאורך רחוב אצל בשכונת התקווה מהו משקלם האלקטורלי של מצעי המפלגות כנגד יכולת סחיפת הקולות של התומכות האישיות של מנהיגים אלה מה הקשר בין כל אלה לבין המאפיינים הרטוריים והתכתיבים-כלכליים של האוכלוסיה בכל נקודה ומקום בעיר?

המבנה המשותף לכל השאלות הללו, פרט לאופיין הסוליסי, הוא הקשר שלהן למקום ולמיקום. במילים אחרות, אלה שאלות גיאוגרפיות, או במינוח המקצועי, שאלות הבחנות נושאים פוליטיים בהקשר מרחבי.

למרבית הצער מוגבלת לרוב ההבנה המקצועית הגיאוגרפית של מרחבני הבחירות ליישומים חסרי מעוף כגון לאיתור "גיאוגרפי" של מקום הקליפות בהן זכתה המפלגה בעבר להצבעה טובה, כדי להסתובב לשם, גם הופעה הטעים ביזם הבחירות.

חשבונית המספרים המובאים כאן, מבוססים על תוצאות סקר עמדות פוליטי, שנערך בימים אלה בתל-אביב-יפו. לחלק משמעות מקומית חלשנית ומעניינת על מרחב זה, המאכלס כ-11% מכלל בעלי זכות הבחירה בישראל. מחלקם האחר, ניתן להקיש וללמוד רבדים אחרים בהכללה, על המתרחש בגוף (המשך בעמוד הבא)

הנהגת מנהל

קדמני משלם

האחים קדמני, אימפריה דרוזית של חנויות, לא הצליחו הפעם להכניס דרוזי למקום ריאלי ברשימת חרות לכנסת, וגם לא בליברלים. לא עזרו הכספים הרבים שהוציא סעיד קדמני על מועמדים בתנועת החרות, לא הועילו הכנסים שערך למענם, על חשבונם, באולמות פאר, אך לא מאוזן ולכדי שיחזקו המלכודת שנעשו ממעורבות המכואר בכפר ירכא. גם הידיעות העמוקה והעזרה שהעניק סלמן קדמני לח"כ דן תיכון לא הועילה. אבל הם לא מוותרים. ההתחככות בבולטיסקה, כך לדון, מקצרת דרכים בעסקים. והעסקים פורחים, וגבעת קדמני בכפר ירכא הולכת ונבנית והאחים קדמני מבטיחים: לעולם לא מערד.

מאת עמוס לבב
צילום: שמואל רחמי

קדמני, סעיד הנציח - בחרות, סלמן, המכונן וסידור המפעלים - בליברלים. וגם קאסם, מנהל מרכז חבר מרכז בחרות. כאשר סלמן קדמני מרכיב בהתלהבות אמיתית על יצירה, וחננופה ובניה, והתחזות, ויצוא במיליוני דולר, השאלה המתבקשת היא "או בשביל מה כל כך פוליטיקה, מר קדמני?" הוא והיר מאור בייסודו, איש נמרץ קומה, שנמסר, נמרץ, עם עיניים קטנות וחכמות עירניות, המסתחרות מאחורי משקפיים כהים, "תמיד יש רבנים שאחראי צריך לטפל בהם בעזרת הדיבור", הוא מתגסס בחירות אף כשטי, "זה מקצר את הדרך".

המשך בעמוד הבא

לפוליטיקאים נוחה מאוד תחלול שחשפיים ואנשי עסקים נאליצו לפתח בהם. העשירים יודעים היטב שבמכללה הישראלית המעולה, פוליטיקאי יכול להפוך עני לעשיר. ולחשף. וביום פחירות חגיגה הריבית, לא לא ב"קאס מאני" חס וחלילה, אלא בשוה כפי.

אם נחלעם לרבע מן הפוליטיקה, סיפורם של האחים קדמני הוא סיפור הצלחה איירי, והערצתו למראה המפעלים המשוכללים, המודרניים, הממוחשבים, אך מתעצמת כאשר אתה מבקש שם בציצומה של תחבולות מפעלי תעשייה בה רבים אבל אלגר יכול להחלל מפעלותם הפוליטית של האחים

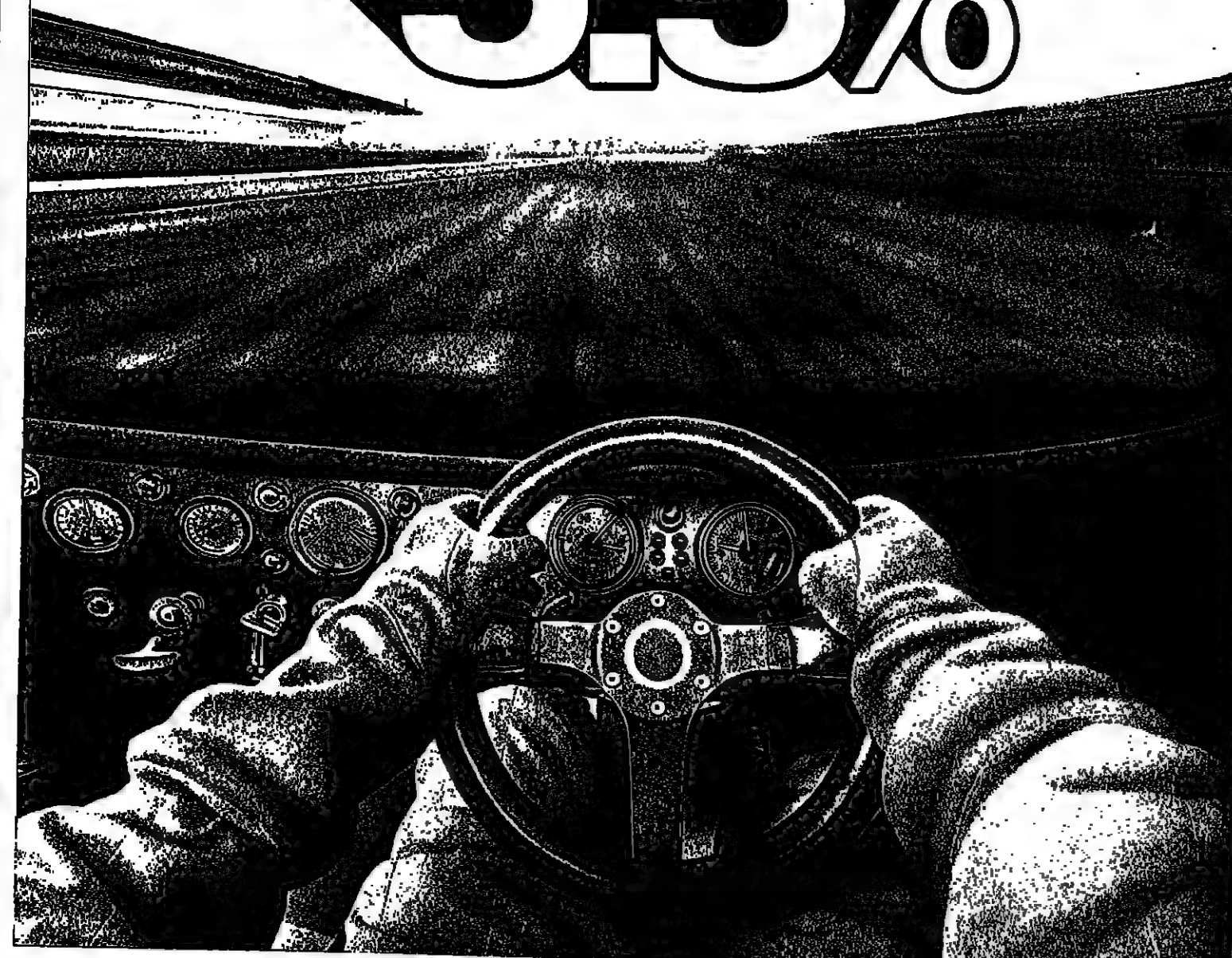
תלות היא שם המשחק. אפילו ח"כ חיים קדמני היה בבכנת שהיום "לדור" לבכנת פירוש 30 אלף דולר לח"כ. ומה יעשו אותם אנמלים שלא השכילו להקים לעצמם עמותות החלבות כספים מועצות המפנים ילכו לעשירים.

אז כפי ביד אילי לא מקבלים, ואם כן מקבלים - קשה להוכיח זאת. אבל ישנם שווי כפי - כמו פרסום שדעה בתשלום, שכירת אולם והזמנת מאות חבוי פיצו לקפה ועוגה, ואוסטובוסים, וטקסיקים, ובלונים, וכל כשם "ידידות" עמוקה. אנב, שמתם לב שפוליטיקאי לעולם לא יהיה מתם יריד. תמיד יהיה יריד עסקי, או יריד רב שנים.

מסד כח (שקלים)

הזדרזו, המבצע מסתיים ב־31.7.88

5.5%

ריבית שיא לחסכון שלך - 5.5% ריבית. יותר מכל בנק אחר.

5.5% ריבית שנתית צמודה למדד ריבית גבוהה זו תקבל, אם תפקיד את כספך בבנק הבינלאומי הראשון. בתוכנית החסכון... צמודה למדד חודשי יוני, ל-3 שנים. הכנס עוד היום לאחד מסניפי הבנק הבינלאומי והבטח לך כספך את התשואה הגבוהה ביותר לחסכון. חודד - המבצע לתקופה מוגבלת.

פרטים נוספים בסניפי הבנק הבינלאומי ובסניפי בנק פועלי אגודת ישראל.

הבנק הבינלאומי הראשון. יוצא מהכלל.

קדמי על ח' כ' ד' ח' כ' (בצלום): יוצרה ידיו. צאחי ח' בעיני. כשהחליט להיכנס לפוליטיקה הציע לי להקים סניף של הליברלים בינא.

המשפחה לבנות על גבעה סמוכה ל-150 דונם של "שכונת קרמני", אך בכל זאת הליכודי משופה, חיוב אומי ואין שורה ביעוץ. זאת משורה שופה, והעובדים באים ויוצאים בחדרו, בלי לעבור מן משפחה המוכרות. סלמן קרמני חושב שהוא יודע מרד נמסר מפעלים במדינת, למה קרמני הישע לפשיטת הל ומשכנתים גלחמים במעקלים. בראשית שנת השבעים גם צקים שלו חדר. "דריסת רגליה", זה אומר, "אני יכול להבין מרד המפגינים שם מפעלים בענין זה".

הבנקים שורדים אתהפך קרמני נבחר. "אני מבקש מן, אל תחשש במילה חור".

למה אתה מודר מרמנות? "במיוחד, הם יכולים להפוך אותך ברנע, עלי הבנקים אינם ואשמים ויודעים במצב. ישנם גם מן ישראל, שר האוצר, שר המסחר והתעשייה, כל הממשלה צריכה להילחם בריבית חור".

אז זו הסיבה למפגש בתעשייה, הריבית "בעיקר הריבית, אך גם יחסי עבודה כללי תקינים. למשל צריכה להיות מוטיבציה. כאשר אין תודעה של העובד עם המפעל, וכשהתוצאות המינימום כאלה - יש תנועתיות".

בכל זאת, סלמן קרמני הינו מאמץ בלתי נמסר התעשייה הישראלית. "ב-1948 הייתי בן שבט מה צה"ל אז כלום הבגלי 15 התחלתי לנסוע בדרכי חדרה לחפש עבודה. הבכשים היו כה צרים, שלא כלו להביל שני מלי רכב לחתך. חדרה אני ממנהל מניס דראה מלא מאר. ארץ משוכללת, זה באמת מלא מה שגבנו מה, רק צריך להשקיע לא לזרוק חור".

"כשאני רואה מפעלים נגמרים באדיה - ליבי שוחת דם. לאבעלי קדמי זה לא יכול לקרות. הלכנו על מפעלים שחם עמוד השידרה של המדינה".

עכשיו הוא כבר נשמע כמו פוליטיקאי, אבל למרות חברותו במפלגה הליברלית, אין לו כל שאיפת פוליטיות. "מקומי אינו בבנק", הוא אומר. "אני מקצוען, מכיר את העבודה, עובד יום ולילה בבנק. היצירה היצירה ביקשו ממני להגיש מועמדות, אבל לא רציתי. אני חושב שאיפה ח' י' ספק אני סב כלהתעסק עם בורל. כבר בבנק - אחריה בורל".

את דן תיכנן הביר כשנכנסו היו קטנים קטני היה ממך שחלם להיות תעשייה, דן תיכנן היה עוד צעיר של שר המסחר והתעשייה, שפתח בצני קרמני ולתחת. "אז, מידע על עצמו קרמני, 'היום אין רחל מגורה בעיר'".

תיכנן היה קטן של יוסף ספיר, מבנים ספיר חיים בר לב. "נוצרה ידיו", אומר קרמני, "צאחי חן בעיני. ברבות הימים, כשהוא נתלים לוחבם לפוליטיקה, הוא אמר לי 'בוא, תקים סניף של המפלגה הליברלית בבני דירא', והיום אני בקבוצת תיכנן במפלגה הליברלית".

זה צריך להקפיד... (המשך בעמוד 11)

למר, הוא אומר. "ברבות הימים אבי הבין שאני מפנה את המרץ שלי לאמיקים ויוביים, שאני איש עבודה, והיחסים בינינו היו מצוינים עד יום מותו".

כאשר ירד סלמן לדרום הארץ, הוא בן 18, הצטרפו אליו אחים אחרים. הוא לימד אותם את העבודה והיו קאסס, הוא הכיר, מנהל את המחסרה הענקית המסוכת על מנהל את מפעלי הבנק סניד וסלימאן הם סטנדרטים במפעלי התוכנית. רק אח אחר, סלאח, הוא איש רח, כמו האבא. "הוא יושב בבית ומתפלל שהמפעלים שלנו יצליחו", צוחק סניד. "עד כה הוא מצליח", ישנן גם שתי אחיות, עקרת בית. ניס את עובד במפעלי הבנק, ניס אתר הוא מור עצמאי.

סלמן קרמני התקדם בעבודתו במפעלי מתכת נגב ונעשה מנהל עבודה. יום אחד ביקש להוציא של אלה לירות, לתקין משאית של אותו, נענה בשלילה והתפטר. זו היתה כך הוא חושב. גורדת המפנה בחייו, הלק ממפעל למפעל והציע את עצמו ואת אחיו כקבלני משנה. נסע באוטובוסים בדרכי הנגב וביקש עבודה. חצי שנה קשה של אבטלה מאונס, של מחסור.

יקשו ממנו בסתירות - לא היו לו. ביקשו "חוק עבודה" - לא היה לו. ערבות בנקאית - לא ירד מה זה עד אז שפר הסכונות ב"גד"ה בביתו. יום אחד הימר מ' שהימר, נתן לו עבודה ענקית. הקמת תחנת המכלים בארדורס. על השטר הבנקאי, אותו ראה לראשונה בחייו, חתמו שני חברים מירכא. קיב לשנע עזרי האחים כמו משוגעים ועמדו כלום חומים. גם העבודה היתה מעולה. לאו כן חיים - קרמני אינו מתפטר אלא על השב ביתו. כשהוא מתרחק במשרדו הגדול בכפר ירכא, תמונה שיה אמין טריק מאחוריו, ולצידה תמונות של חיים הרצוג ויצחק שמיר, וכן ציור של אבי ואחיו באנשי דת ארוכי זקן, יכול סלמן קרמני לומר בסימון: "כל המפעל הגדול הזה הקנסטרוקציות, המטעים - הכל עבודה עצמית. יש לנו מה ציור מהמשכילים בעולם המשרד מחושב, העבודה בייצור מחושבת. אני ואני נוסעים בעולם הגדול, מבקרים במפעלים, בתערוכות, ולומדים. כל הזמן לומדים".

לכן הם גם התפנו לחצי שנה ולמדו בקורס לסיטת. לא אקדמי. חיי סלמן אפילו לא סיים ויכנס, הם משוחזרים בימים בעברית, גם עם התעלים "חרי גרילי בעברית", מסביר סלמן קרמני. "כל הניידות שלי היא בעברית. ערבות אני מודר רק בבית, והם לא חיה מנובלת בעברית".

אשתו, אלמה ("הילומה" בעברית) היא אשה דרדית מסורתית, משפחת טריק. תכנים את חזקתה לאריות, ותצא מיד מן החדר. על עסקיו אין הוא מודר עומת. יש לו תשעה ילדים, הוא בקישי מוצא ומן לתנאות עם כלם. גיבויי אינם בגיבויי איש עשיר. ליד המפעל אצטב חומים כמה "מציצים" עם סלמן וכל שאר "אסטונט סטטוס" על חגג ("מבנות היא משרד שני שלי", יאמר סניד, בביתו (המשך בעמוד 11))

(המשך בעמוד הבא) היום סלמן קרמני כבר אינו חושש שהשליטן יעבור למער, וכל קשרי חברים בליכוד, וחלירות העמקה עם דן תיכנן לכו למאמן. היום, כאשר הוא מייצר מנועי ענק לנמל מיאמי, כשהוא מספק תוצרת מפוארת ("מורלמט" יגידו אנשי מקצוע) לנמלי ישראל, לבתי הדיקוק, לחברת החשמל, למפעלים המלח - הוא יכול להגיד בקול שקט: "כשאני רואה מפעלים נגמרים במדינה - ליבי שוחת דם. אני יודע כמה זה קשה להקים מפעל". ובאותה נשימה הוא מוסיף: "למפעלי קרמני זה לא יכול לקרות. נכון, השוק קשה. אנחנו חיי - לא מוכרים עובדים. אם לא ידחיבו את בני הייטק - לקרמני אין עבודה. אם לא עבודה אבל אני הלכתי למפעלים שחם עמוד השידרה של המדינה, ועכשיו הורחבו גם את המדינה לוח". 25% מהמחזור שלנו זה עסקים עם ח"ל".

אנגליה אינו יודע. כיצד הוא מודר עם הנהלת נמל מיאמי קרמני צוחק: "העבודה השובה מרבות". שיטות עבודתו מרדיות. לא מכבר לקח מאה מפעלים מצטיינים ממפעל באפון, ועוד מאה מדרום, ואמר להם: "הקישו חברי את העבודה תוכלו ממני". והיום הוא מספק להם עבודות. הם קבלנים לכל דבר. רק משתמשים בציר המשוכלל של "מפעלי מתכת קרמני". הוא אומר להם: "עבוד העבודה הוא אשלים לכם מיליון שקל. תעשו זאת ב-800 אלף - תרוח כולו שלכם. תעשו אותה במיליון ומאה - בשנים הבא כבר לא תישנו בלון העבודה".

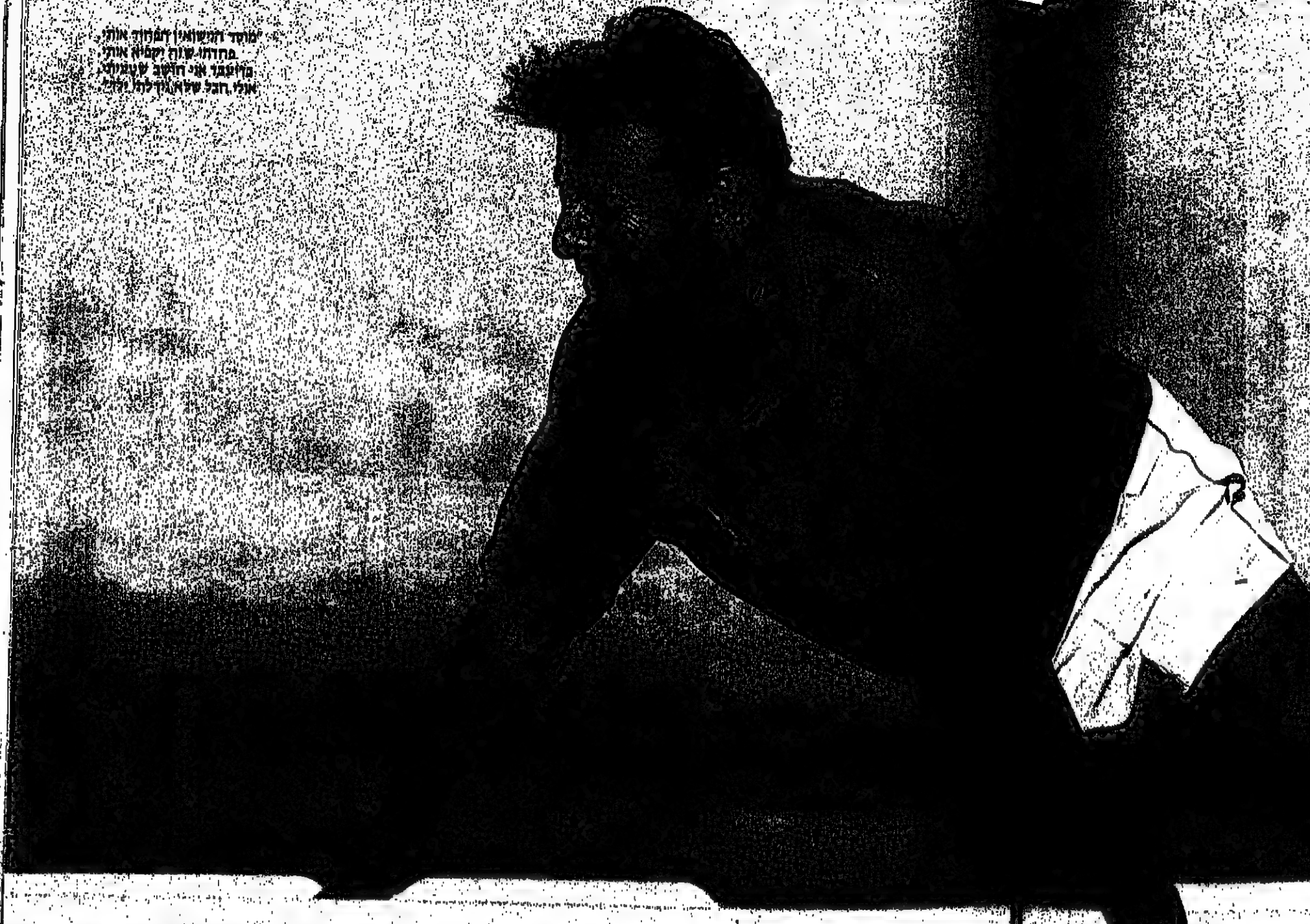
סלמן קרמני: "ביקשו ממני להגיש תועמדות, אבל לא רציתי. אני חושב שאיפה ח' י' כעם. אני מוב בלהתעסק עם בורל. כחבר בנסח - אחיה גרוע".

יום אחד של שבת, לא היה במפעלי. 850 תעובדים, רובם המכריע דרזים, חשים חירות עם המפעל. "השכרתי כון 750 עובדים על חשבוני לימודי אותם מקצוע", הוא אומר. "הם יודעים להעריך זאת הם מודעים עם המפעל".

סלמן קרמני מבין את נפש עובדיו. הוא היה פועל מגיל 14, כאשר עוב כנעס את בית אביו והלך לקיבוץ. הוא סירב לקנות לו משרת של מלי עבודה, שכללה חיוב, ורצה שבני יעקב מוקלאות כמו כל בני כפר סלמן תצטרק עם וועד לקיבוץ נחשונים, שעליו הוא מודר בהטחה רבה. עי היום ארבע שנים ח' שם, עוב במסגרת ולימי מקצוע. "אני צעד כזה נחשב משם

האזנה לרשת

מקור דמיון דמיון אחר
מחזיקי שני יסודות אחר
מחזיקי שני יסודות אחר
מחזיקי שני יסודות אחר

ינוקא שר ומזייף

משה ינוקא מארגן שטענעמען באילת. יש כבר אנשים שאכילו לא יודעים מי הוא. יש כאלה שעבדו. גם ינוקא עצמו כבר עייף, מחפץ, קם בבוקר לפעמים ומדגיש ריק. פעם הוא היה בהחייץ עם קבלות בטורי דכילות ומסיבות, שבידד וגיהל מועדונים, ועד והיה בחיאטרון, וצייד ועבד על חצי המדינה ובעיקר - לא עשה חשבון. היום, אחרי שני החקפי לב והפסד של 15 אלף דולר בקוין, אחרי אלפי משחקים שאיבד, מלצרים שהציע להן נישואין וחודניות ששלח לחפש חרטים נגד חושך, הוא בסך הכל דוצה לצוק. וכל היתר כבר לא כל כך חשוב.

מאת מיכל קברא צילם: שמואל דחמני

ינוקא משה כבר לא נכנס לטמם מיידעמה עמוק. לא ממש הוליס ים סוף לסוף אותה, ומאז יש לו פחד מים. עכשיו הוא טובל בניסוח. בלי שפירצים. מהלובי של מלון סרגסט באילת, שם הוא עובד כמנהל אירועים, הוא מספר על נפלאות החוף המרטי של המלון שאפילו המרוחות ששורצות במימיו לא עוקצות. אבל נפלאות, נפלאות - הוא על החוף. ינוקא נכון לעכשיו, די יבש. גם עייף קצת. תשוש. נכנס לחיים כאילו היו עריין מיקלחת קרה, אבל לא שוכח להדליק את הרדי. שיהיו מים חמים, מה שבטוח בטוח פעם תפישת החיים שלו התמצתה בביסודי הבוהמיני הנפוץ "יאללה, יאללה". לא עושים חשבון, עושים חיים. העיקר שיהיה על הכיפאק. הוא כיכב במסידות ובטורי ורכילות בעיתונים, ניהל מועדונים תל אביבים וקליפורניה, וספר "מגריס" הוציא תקליט "ינוקא שר ומזייף", וספר "מקיבה ועד המיתלה", עבר בתיאטרון העונות, צייר, הציג בתערוכות, ובירד אלפי נופשים מרובעים שהגיעו לאילת. מה זה בירדו יום אחד שלה לכל החברים בארץ המגנה לתחנות. הגיעו החברים לבושים יפה עם הפתגם וינוקא עמד מבסוט וצעק: עברתי עליכם. יום אחד גם הומין את נופשי המלון לחוות בטורמפלודור עורך הרגמה של הליכה על יד אותה. היו אורחים שזיכו רביה ומן וכעסו מאוד שטרומפלודור לא הגיע. זה ינוקא. לא מחשכן לגורש. ביום שהגענו, חור לעבוד כמנהל אירועים של המלון לאחד שלושה חודשי תופשה. תופשה היא מלה מאורמאור עקפה. "הגשתי למצב שהפסקתי לחפיק", (המשך בעמוד הבא)

מלון סרגסט

עסקת המאה!

רק מי שיושב... מאמין!!!

100,000 כסאות במחירים ללא תחרות!

ברעימי רון ניר צבי

המכירה במפעל בנר-צבי
מ"ב, ד"ר
מ"ב עד 9.00
יום ג' עד 21.00
יום ו' עד 9.00
יום ש' עד 14.00

מחיר במוצ"ש עד 23.00
דמייה בשבוע

 <p>חלל מ" 38.99 כסא בנר-צבי</p>	 <p>ל"ט ש"ח 59 כסא בנר-צבי</p>	 <p>חלל מ" 79 כסא בנר-צבי</p>	 <p>ל"ט ש"ח 59 כסא בנר-צבי</p>	 <p>ל"ט ש"ח 59 כסא בנר-צבי</p>	 <p>ל"ט ש"ח 59 כסא בנר-צבי</p>
 <p>ל"ט ש"ח 79 כסא בנר-צבי</p>	 <p>ל"ט ש"ח 89 כסא בנר-צבי</p>	 <p>ל"ט ש"ח 89 כסא בנר-צבי</p>	 <p>ל"ט ש"ח 89 כסא בנר-צבי</p>	 <p>ל"ט ש"ח 89 כסא בנר-צבי</p>	 <p>ל"ט ש"ח 89 כסא בנר-צבי</p>
 <p>ל"ט ש"ח 49 כסא בנר-צבי</p>	 <p>ל"ט ש"ח 149 כסא בנר-צבי</p>	 <p>ל"ט ש"ח 89 כסא בנר-צבי</p>	 <p>ל"ט ש"ח 34.99 כסא בנר-צבי</p>	 <p>ל"ט ש"ח 89 כסא בנר-צבי</p>	 <p>ל"ט ש"ח 89 כסא בנר-צבי</p>
 <p>ל"ט ש"ח 29.99 כסא בנר-צבי</p>	 <p>ל"ט ש"ח 25.99 כסא בנר-צבי</p>	 <p>ל"ט ש"ח 18.99 כסא בנר-צבי</p>	 <p>חלל מ" 19.99 כסא בנר-צבי</p>	 <p>ל"ט ש"ח 89 כסא בנר-צבי</p>	 <p>ל"ט ש"ח 89 כסא בנר-צבי</p>
 <p>ל"ט ש"ח 289 כסא בנר-צבי</p>	 <p>ל"ט ש"ח 399 כסא בנר-צבי</p>	 <p>ל"ט ש"ח 399 כסא בנר-צבי</p>	 <p>ל"ט ש"ח 399 כסא בנר-צבי</p>	 <p>ל"ט ש"ח 399 כסא בנר-צבי</p>	 <p>ל"ט ש"ח 399 כסא בנר-צבי</p>

אנו מכבדים וזיה עדיף לקניות בתשלומים • זיה יותר טוב מכסף

אפשרות 24 ל תשלומים לא צמודים מעל 3,000 ש"ח בריבית 2.75%

רהימי "רון" בע"מ מושב ניר צבי (מור צדיפון) 08-240540 08-229546

כאן יש את הכל

יוקא בטונטה: "התקף לב זה כמו אדמה צהובה. מי לא קיבל התקף לב?"

וזה, צופה באן, ב"י. איי. בטלויזיה וברגעים של התרוממות הרוח מבקש מהתרגונית הפתוחה תרגום נגד תורש. כן, הוא אומר לה, יש דבר כזה. קנו אחסול. יורדים לחוף להצטלם. גם עכשיו הוא לא נראה בדיוק שלומפר. מכנסים קצרים לבנים. חולצה לבנה מתחת היטב בחגורה. גרביים לבנים מתחתיו וגלי ספורט. כן, גם זה לבנות. ועל האזעא ערימת שרשרות דוב עומות פיצ'קס. סטיל, אנב, כשהוא קנה בנר חדש הוא עושה עליו טפסרפו לפני שהוא לובש. למה בבו?

ולי תעמוד ליד שתי בחורות? מציע הצלם. הרי מה יכול יותר להתאים לזו ויוקא, הנהנתן הזה של פעם, מצקצק בפיו בחוסר רצון ואומר לצלם, "עובד, בשביל מה זה טוב?" לך תאמין עליי. על הגגל הוא עולה בדיוק. גם על העמודים. דווקא רי מרצה מתשומת הלב. אבל משתו עוצר אותו. אשילו החיור שלו הוא חיור משוטט. גם הפוחות. לא מאלב.

והוא עושה דיאט. שני התקפלי יב לו בריקור. כל אלה שהחזיר אותו מהתקף ככ מתו. התקף לב זה כמו אדמה, צהבה, מי לא קיבל התקף לב? ויחשב על המוות. איך פעם לא חשבוני על המוות. אבל באישורו מקום בימים האחרונים זה מתחיל למשוך. אני מאמין בגלגל גשמות. גם לא צריך להפוך את המוות למשחק. המוות צריך רוסטיקה, לתת לו סגנון אתר. חלק מחיים.

זה קשור למותו של רפי גלפון? לא ברור שזה קרה אני מסתכל לזה מור מאור. אולי כך צריך להיות. הרבר היתר שמרוב אתר הוא כשאני שומע שילדיו לא אנשים צעירים מתים. נולד בירושלים למשפחה רחוקה. עם כיפה ומאז הניע לנעונית השומר הצעיר. ילד מתים. אתריק היה בצנחנים עם ארס שרון. ועד היום הוא אומר "החבר'ה" באילו על המלה הזו משתת העולם. החבר'ה, החבר'ה, וזהם התקעקע. ככה לא למדנו אנגלית. תקופה מצויקה נורא לא עברנו.

"אתריק סתם אתר לתליאניב ליתאטורן העונות. בתליאניב דווקא קיבלו אתר יפה מאוד, בייחוד ירשני כסית ושלוחותיה. התייחסו אלי כאחד שמחזיק מעצמו, מתלבש יפה, נוקיפה, יום אחד חלכתי עם חולצה אדומה ומכנסים צהובים, ומישו אמר לי - אתה נראה כמו הומו. המתכלתי עליו ככה, ואמרתי לו הבייבי, לך הביתה, תשאל את אתר. אתריק חי דוידסקוסקס וערבי ודאונות. הרווחתי כסף, המפרתי. היינו גוסעים לראשון. מבריק. זו בבייבי של אביתי. עומד כיום, שודריק, מבריק. זו היתה האשנה. זה היה דנמנאנס שלנו. דנמנאנס שלי. דנמנאנס בוסטלוגיה. לסיסמה המפורסמת שלו "נוקא משה לא עורב קשה" יש גם תוצאות. הקשר בין בימים לחשוד-בנק מפליא ברשימות. היום הוא אומר, "אני כשולן כלכלי. אמילו גרסם לחונכתי. לבנה בתי" באילת. לפני עשרים-שלושים שנה זה היה גלפון לבייביה העיר. רכש אין לו. כן, וחבריו המחרוזת, ברוך חשם. הוא לא כלכך, גם את אתרית השכורה שלו בתליאניב פתח. חי גלפון. במונטנה בנר מפרק זה

(תמשיך בעמוד 41)

מסבסכו 27

מגזין עיתון

תגובות על "אבא מת לבד"

בוע, 18.7.88, בער שאינני יכול ואינני רשאי לבקר את התמיסה הפרטית של גב' פרמלמר שהי היא כאבת כאב קשה את מותו של אביה רל ואין דנים אדם בשעת צער, הרי עברה זו צריכה הייתה להיות כראש מעיניה של העריכת בנאה לרוח על פרטם עמוסא.

"הוכח ללא גבול" בעשה של העתונאית הטיל דופי בצוות דופאים ואחיות אשר עסק בהצלחה רבה, לילות כימים, במסירות ללא לאות, בהצלת חיים. יתר על כן, הערשמויותיה של העתונאית מיוחס בלתי הולם מצד של איש צוות זה או אחר והשכחת לתמונה מושרת כללית, שאינה אלא כתב שיטתה על המחלקה כולה.

החלטה לעובדות:

מסבך ודברים שהם במחלקה זו חולים קשים ביותר הוקיעים להגשמה ולהשגחה רואית וסיעודית רצופה. בחדרם שלשום יקיריהם שהם בני משפחותיהם במחלקה במשך שעות רבות ואי לנים בתוכה. הסענה כי "איש לא היה מוכן לדבר איתנו" הינה מנוכרת. רופאי המחלקה ריכזו גם ריכוז עם בני משפחותיהם מספר רב של פעמים. אוכל אי לציין שלאר קשרים אישיים בין אחר הרופאים הבכירים במחלקה עם אחת מחברות דגניה, היתה התייחסות ספציפית לשיחה עם בני המשפחה ולכן היא גם זכורה היטב לאותו רופא.

החתימה על הסכמה לגיווחים לא נעשתה בידי העתונאית על אי שימוש בגוף ראשון אך משולם עוד לא קרה במחלקה זו ואי באחרות כי מישור יתווסף על הסכמה לגיווח מכלי שתסבך לו מוחות חנינות.

גם מי ששוה ומן רב ליד החלה במחלקה זו לא יכול לבד את מישורם של הבכשירים המוחזקים לחולה אך מי שטורח ושואל מקבל תשובות מלאות. קשה לי להאמין שלא כך היה במקרה של יעל פרמלמר.

למעשה של העתונאית לא היה מי שישעה ליד אביה המנוח בימים האחרונים לחייו. אופיה של המחלקה אינו מאפשר שהיה ממשכך ליד מיטת החולה בחדר בו שוחים כשעה חולים קשים המטופלים אישית כל היום, כשחלק מהמנוחים מעורלים, עומים טיפולים פולשניים, ניתוחים ועוד. וכי אין כל דרך לאפשר שהיה אחרים ממושכים. סכנת הוויכוח המרחיק על חולים אלה אסורה. גם היא על ביקורים ממושכים של אנשים מבחוץ. בגלל הרגשות לבני המשפחה הנרדמים מתארגן הצוות מיד יום למתן חיתר שהיה ליד החולה במשך מחצית השעה, שלוש פעמים ביום. נוסף על אלה, במידה ובצע מסוים נמצאים כל החולים בחדר במצב המאפשר נביטת אורה מאפשרים ביקור בו דיקת אחרות גם מתוך לשונות הביקורים. למשפחה פרמלמר, אשר הגיעה לפחות באחת הפעמים באחרון, ניתנה רשות נביטת בגלל ריוחקה של דגניה מבית וחוליה.

הפיקסה על האחות "שהיתה נוהגת לצרחה" מתארת אותה שהיתה "שור מורע" שהי היא היתה "נוהגת לצרחה". ארדבא, ללא פחד, אני מבקש לזכות את אותה אחות ולא להשאיר אותה באלמוניותה אם היתה אחות שנוהגת. כמה חסא שאר האחיות בחדר מקום המצוא של מאושפזי חינו תהליך פשוט ביותר ואינני מבין כיצד עתונאית אינה פחה למשרד קבלת חולים לשם קבלת המיר. כל מי ששנה טלפונית למשרד קבלת חולים מקבל מידע ודיוול או מאשר אשפוזו של בן המשפחה בבית החולים והמחלקה בה הוא מאושפז ולמעט חולים פסיכיאטרים. גם אם לא העלתה גב' פרמלמר על דעתה כי זו התבטות לכידורים יכלה בפשטות לומר לאיש המרכזיה מהו תוצאה חיובית מעובדת להתבטות האבטת.

חל איסור חמור להעביר מידע על שלום החולים בשלמות. תקנה זו אינה שרירות ללא אלא באה למנוע טעויות והטעות נוכח מספר ארועים בעבר. התיאור ותוקפן כאילו אמר לא הרופא "יו בעיה שלך" ומר את תגובתו אינו סביר עלי.

תאור המסדרון ומקומות הישיבה לבני המשפחה המתן אין כל מושבים ואין כמאות במסדרון משום ששטחים אלה לא נועדו לבני המשפחה. קיים חדר מיוחד לבני המשפחות. אמנם אין זה מרקלין בבית מלון אך משום מה כל המשפחות שהות בחדר זה וכאמור, חלקן אי יסן בה. התארש של יעל פרמלמר על "אמה המתיישרת

מספר פעמים ביום על הרדיאטור, אם הוא נכון, הרי אנו הבדח. כאמור, יש מקום מסודר למשפחות.

חיתי מאוד רוצה לשמוע את אחיה של העתונאית מעד כי "היכה להמיר הרופאים ימים המימים". אין ספק כזה. בני משפחה של חולי המחלקה אינם יכולים לצפות כי ישוחררו אדם במתן תהא להם אך לא קרה עדיין כי לא ימצא רופא שישהח עם בני המשפחה מיר יום כימו ואף יותר מזה.

החידה והרענה לשלום החולה הקשה הינן כה רבות עד כי קשה שלא להזמיע למידת המסירות וההקדבה שמפגינים קרובים וידידים אשר אינם משים ממש יקרים. מביתן שאין בני המשפחה הקרובים יכולים לשהות ממש ליד מיטת קרובם בכל העת והם מוסיפים באמור פנימה לפחות שלוש פעמים ביום. לעתים מבחינים בקרובים המוחרים להבטת אך לא בגלל פחדם מהרופאים. גם אלה נשארים בדרך כלל בחדר המשפחות יחד עם קרוביהם האחרים. אין דבר באים לומר כי לא ארע במהלך האשפוז של מי שו דל כי בני המשפחה לא נענו ברובי נועם והתאם לציפיות שלהם. נהפוך הוא. אין לי ספק כי תרבות הדיבור אשר לוקה במר בחינת התבטות, פגעה גם באנשים שמגל בית החולים. אך היכן האיוון מהו מקור התבטות הנוראית ובאיוון לשון הגנבה נוקמת יעל פרמלמר הבקשה של אחיה לראות את אביו - "הנחיקה אותם", בקשת לדעת את מצבו - "שוב הנחיקה אותם". גם בתבה וגם בהשפעה ב"ע"ר חרש" נשאלות שאלות המשפחה בנוגע, בשלוח ובנימוס אך "התשובות" תמיד תוקפניות וגסות. האמנם האמנם אמרה האחות כי לא ניתנה את האב בקול כועס? האמנם "השליטה" לעבודת האחות כי יתכן שאביה ניתנה אולי בחצותו האמנם "סוככה האחות את הבא והמיר לה שתפסיק להמירע"?

הזק העצום שנגרם לצוות מסדר ביותר של רופאים ואחות יכול היה להמנע לו נקטה המערכת בשורת צעדים מקבילים למי פרוסם הכתבה. היה על המערכת לשקול שמה המאמר רווי האמצעות אינו נאמן לעובדות ושמה כדאי לשקול קבלת תגובת בית החולים לפני פרסום הכתבה מאו פרסום הכתבה פוגם אילנו מוספלים ובני משפחותיהם. חלקם ידעו, ללא ספק, למנות להחלה בעת אשפוז בן משפחה על מנת להתירע על פרט זה או אחר ואילו עתונאית כעל פרמלמר ישבה בתל אביב והתרישה

ד"ר צ. בוישני
סגן מנהל ב"ח רמב"ם

ראתי בעיון רב את מאמרה של הגב' יעל מן מלמד "אבא מת לבד". לא יכולתי שלא להגיב, והיה חובתי שותף ספירגלי לכתבה. אני אותו "משרד בקבע" שצויין בכתבה, למרות שהכתבה ציינה כי הייתה נבועת מלחכיר שמות, הרי שחובתי היחיד המותאם להגדרה זו בתקופה בה אישפז אביה מסבך את המסחר אחרי הגדרה זו.

משנחשפת, אנקש להעמיר מספר דברים על דיוקם. ראשית, מעולם לא אמרתי "אני ארצה את האחות". נכון שהי קשים רבים בשחייה ליד מיטת המאושפזים. אולם גם קרובי משפחה שיקרבים מאושפזים במצב קריטי חייבים לדעת, כי עקב אופיה המיוחד של המחלקה יש להבליג. אני חוזר ואומר, בני עמית אושפזי במחלקה, שיכול נמרץ במצב קשה ביותר, נשקפה סכנה ממשית לחייו אולם משפט זה, לא יאמר מפי. תקופה האישפוז של אבי הכתבת רל, חמשה לתקופה אשפוז בני ולכן מרשה אני לעצמי להעיד כי תרשמותי שונה לחלוטין. מן מגל המחלקה, רל ב"דוקי וצוות הרופאים והאחות עשו מלאכתם קודם, ולוה חלק נכבד ביותר בעבודה כי בני חיות כינוי, מבחינתו, התלבוה היחידה היא עצם חוסר ההפרדה בין שיעול נמרץ לירם וטעול נמרץ מבוגרים, הות ריל וקס לשחיית תדיר ליד מיטת חוליה.

יוסי בן-מנחם, קרית-מוצקין

יעל פרמלמר מעינית הדברים הנאמר, בכתבה כפי שאכן התגלושה. אני שומרת מאודי מה שכתבתי.

עתון הנוער הגדול ביותר במדינה עכשיו - עוד יותר גדול

השבועון לעעורים

חדש מעריב מעריב מעריב

3 עתונים בשבועון 1

למבוגרים בלבד

שבועון הנוער של המדינה

ירחון צבעוני, מעודכן ומרתק

ירחון להורים, לבני "עשרה" ולכל המשפחה

מעריב לנוער

כופ 88

לא למבוגרים בלבד

חתום על "מעריב לנוער" במחיר הישן וקבל חנים! את שני המוספים המצורפים אליו.

בנוסף - שי חנים לכל מנוי!

הגדולים מעריב מעריב מעריב

קלטת להיטי פופ לוחטים תישלח אליך חנם עם קבלת התלוש המצורף למודעה זו

חתום היום על מעריב מעריב מעריב

עתון הנוער של המדינה

זמר, מלא ושלה עוד היום

אם תפעל מיד, תהנה מן היתרונות הבאים:

- חשבועון יעל לזיכרון בדואר מדי שבוע, ללא כל תשלום נוסף.
- על-ידי תשלום מראש, אחת מובטח מעליית מוזיקים צפוייה במשך השנה.
- זמנל לכל: פרט אישי

תלוש חתימה

מספר המנוי בחקירה של מנוי קיים

מ מנוי חרש

מ חידוש מנוי קיים

ל: מחלקת המנויים, "מעריב לנוער", ת.א. 20037, תל אביב 61200

חרי מוכרי לכם צק / המחאות דואר על כך של 125 ש"ח, כדמי מנוי לשנה אחת על "מעריב לנוער", כולל אריזה ודמי משלוח הפרס לבית (המחיר כולל מע"מ).

שם משפחה: _____ שם פרטי: _____

כתובת: _____ מיקוד: _____

שייח' פוליטי לאללה

שייח' עבדללה ג'מר דרוויש, ראש התנועה האיסלמית בישראל. כוח עולה ברחוב הערבי, סוחר אחרון אלפי מאמינים מוסלמים חוזרים בתשובה. יש מי שאומרים עליו, ואב בעור כבש. שלוש שנים ישב בכלא, על חלקו במחתרת המוסלמית. עכשיו הוא מומר ומירות שלום, מדבר על אחוה בין יהודים וערבים, על הרע שבכבוש. והפוליטיקאים מחזירים אחריו, כי הוא נכס טוב בקלפי. "אינתיפאדה היא דבר טבעי", הוא אומר. "היא לא תשחרר את פלשתיין, אבל תעורר את העולם המוסלמי".

מאת יצחק בן-חורין צילם: ראובן קסטרו

זמן חן בעיני שייח' עבדללה ג'מר דרוויש, ראש התנועה האיסלמית בישראל, כשה' צע' לין "בוא נגמול בידך. חשב שהילדים שלי יראו אותי מחובב עם יהודי". כוח עולה, שייח' עבדללה, סוחר אחרון אלפי מוסלמים חוזרים בתשובה המנוח, האותנטי של מדינת הפונדמנטליזם בישראל, בעל הבית במשולש, שקנה לו מאמינים מנאטים גם בגליל. דמות המבקל בהדרגה חזית מיסטיה בקרב מאמינים מוסלמים. ראשי המפלגות הערביות מחזירים אחריו בימים אלה במרץ כלתי בלאה בתקווה שידה לאנשי חמור בום בקלפי.

יום אחד הוא נושא דרשה בפני יותר מאלפיים יוצאים למבחן ולמדידת הוא אורח הכבוד בחתונה בעכו בהשתתפות אלפים. "בוא אתי לחתונה", הציע השייח', "אני רוצה שום יראו אותי יוצא מאושר יד ביד עם ג'ינג'י יהודי, לחוג במעשים את הדברים שהם שומעים ממני על אחוה בין יהודים לערבים".

מדבר יפה השייח', ממש משכנע. בחורשים האחרונים הוא מצליח לעשות נפשות לגישורו הפומבית נטולת האלימות בסירדת ראיונות חידה במינת שהעניק לעיתונאים ישראלים וזרים. הוא דאגין וזו לא כבר לגידיוק טיימס ולרשתות הטלוויזיה הגדולות.

אלוהים מיצה אותו על גבותו דגופות ביד ימין ורגל שמאל כמות חריף. בן 41, איש שיהן נעים הליכות, מבין עניין. מתגבס בדיחות בערבית, עברית ואנגלית. אפשר גם לתחזק איתו. מנהיג דתי מסוג חדש, מדבר על סינטה בין הדתות, אבל אינו ממחיר את חלומה להקמת מדינה איסלמית. לבוש בפשטות נגלית לבנה ומגולחים, חי בצנזרות עם טלוויזיה שחור-לבן, כלי מכונית ומכשיר טלפון. קירות הבית חסופים.

ישבים בחור האורחים של השייח' בכפר-קאסם (מרחית לפתח-תקוה, בתומי הקו הירוק) וקשה להתנתק מהמחשבה שבמשך באותו חדר בו הוא משמיע באוזני ומירות שלום, כונסה לפני כמה שנים מחתרת רתוח בשם איסרית אלי-ג'אדיר (משפחת מלחמת הקודש), והיכננה פעילות חבלה. עשרות ערבים ישראלים שחתרו להכל בכלכלת המדינה בשורת הבנות של שרות ומרדסים. הם חתאמנו בנשק הם שנרכש מעבריינים ביטו. מרשותם נמסר בשנת 1981 עשרות כלי נשק והם נרדו לחקירות מאסר שונות - עד עשר שנים. שייח' ג'מר דרוויש נידון לשלוש שנות מאסר, ריצה את עונשו בכלא כפר-צונה ושחרר בקיץ 1984.

בדצמבר 1986 הוציא אליו פיקוד המרכז צו "אוסר על דרוויש לעזוב את כפרו במשך חצי שנה, בנימוק שהוא מסכן את שלום הציבור. הסיבה נאום שנשא דרוויש ביום הכבוד למותם של 49 מועלים

באוקטובר 1986, בכפר-קאסם. אליו הפיקוד, אחר ביק, לא אהב את מה שדרוויש אמר שם, על ויסול מדינת ישראל. דרוויש הכחיש בכל תוקף וטען שנאמו בעברית וערבית היה מלוח.

"א' הבנה" בנה לכן מה שהוא מכנה השלטנות נמשכה. לפני כמה שבועות פשטה המשטרה על מערכת העיתון א'סיראס באום-אל-פאחם, ששייח' דרוויש הוא עורכו. המשטרה עצרה את דרוויש וצוות הכותבים לחקירה והחרימה רישומים הקשורים לאינתיפאדה.

לא הבקת חרטה על חלקו במחתרת המוסלמית?

"ער עכשיו אני מקוה שכית'ה-משפט יאסער למרסם את הפרשה הזו. אסור למרסם את הפרשה לכן אני לא יכול לדבר על זה. אני טעם לא רגלתי באלימות ואני יושבתי טחם שלוש שנים בכלא כפר-צונה מ-1981 עד 1984. חרשתי בתאגונות. זו הייתה התאגונות דתית ואני כאיש דת, שאלו אותי 'אתה מנהיג התנועה האיסלמית?' ואני עניתי 'אני מורה שאני המנהיג'. אמרה 'טוב, אז אתה מנהיג החברה הזו והם התארגנו לך וכן... אמרתי שאני לא יודע כלום. 45-50 העידו. אני אחר מהם לא הרשע במעשה הכלה'.

מהם הירשיש אנשיכם?

"לא. זה צעדים שאפילו המסכולוג אמר בבית המשפט שמדובר במשובת נעורים שלהם. הנוער היהודי חלף לגרני'ע ופה ברחוב הערבי אין דבר כזה. בנדיש לא מלמדים לשירוף יערות... 'שמעתי' על זה בבית המשפט. אחר או שניים הורשעו. זה צריך לבדוק בערעור. זה לא היה דבר רציני'.

גם היום שורשים ישרדות?

"אני לא יכול להאמין שרק ערבים שורשים יערות. חסרים מוסרשים יהודים שרצים להחמיר את המצב ולהחריף את היתוסים יש מוסרשים משני הצדדים. המנהיגות הערבית אמרה את שלה בגנות ההצעות ואני חבר ועדת המעקב, שאמרה שמי ששורף יער, שורף יחסי שני העמים. בועדת המעקב חברים ראשי תרשיות הערבים ומנהיגי ה'היבור'.

אתה מדבר בבו ותלוח, אבל בנתיים פרשנים על העיתון שלך, מוציאים נגדך גווי ריתוק. במה פעמים נקבעת?

"יו העבורה של המיסר. שלטונות יש הרבה מוכנים בשטח. לא רק ערבים, גם יהודים. הצו המנהלי היה טחם הבנתי את זה טוב. רצו לנסות לראות אם שייח' עבדללה זה מוסרבר על הכסם מריג'י האיש שישב בבית המוסר, בוא נלחץ עליו קצת, אולי תחת לחץ נשמע את הדיעה האמתית'.

השלטון ורששו מפרץ יש מבי להשוש?

"לא מבני מוסרשים. מיסר צריך לשמור על העם.

"אתה חושב שאתה החוק במורה התיכון מי שמדבר על עניינים של טקטיקה הוא החלש. אני החזק. יש לי מיליארד מוסלמים, כולם מאמינים כמוני. אתה מוקף ידידי. אתם לא תשמידו מיליארד. או מי החזק ומי החלש באקיינוס המוסלמי אתה במיעוט".

המאבק על ישראל הוא עם העם הפלשתיני ואחינו בעולם הערבי. אל תאמין לערבי כאן או בכל מקום אחר שאומר שהוא רוצה שתביסו את העם הפלשתיני".

שייח' עבדללה ג'מר דרוויש, ראש התנועה האיסלמית בישראל, כוח עולה ברחוב הערבי, סוחר אחרון אלפי מאמינים מוסלמים חוזרים בתשובה. יש מי שאומרים עליו, ואב בעור כבש. שלוש שנים ישב בכלא, על חלקו במחתרת המוסלמית. עכשיו הוא מומר ומירות שלום, מדבר על אחוה בין יהודים וערבים, על הרע שבכבוש. והפוליטיקאים מחזירים אחריו, כי הוא נכס טוב בקלפי. "אינתיפאדה היא דבר טבעי", הוא אומר. "היא לא תשחרר את פלשתיין, אבל תעורר את העולם המוסלמי".

סוד מחדר המיטות האיטלקי

דור

זאם talia רק ב-1290 ש"ח (כולל שידות)

שידה + מראה 795 ש"ח

גדול מעצבי הריהוט האיטלקי map

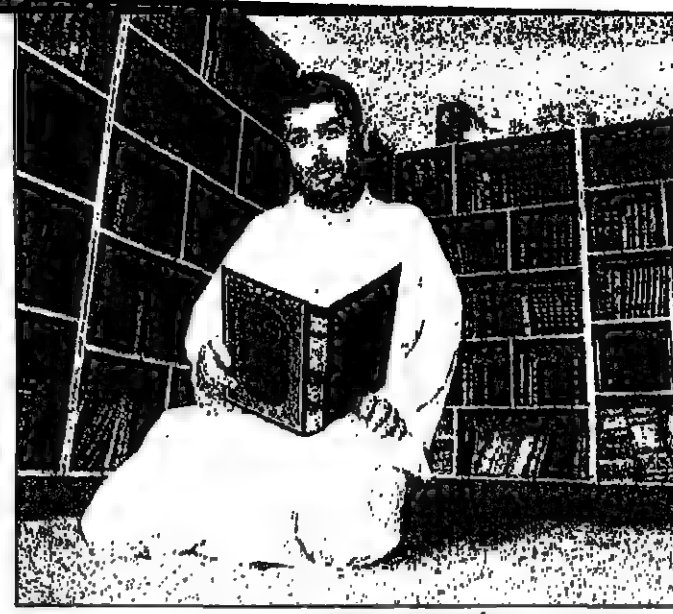
השונו אותנו לתוצרת חוץ או לתוצרת הארץ ולא תמצא רמה כזו במחיר כזה

ת"א: הרצל 101, טל': 03-415508 • חיפה: בית ארט - ק, מועדון סנדס רבמז (שקס) • נתניה: דהיטי רודה, פוסקר 20 • אשקלון: סנטר פלוס, קק"ל 5 • חדרה: דהיטי חדרה, הרבט סמואל 30 • באר שבע: דהיטי סטיל, הבדיל 33 עמק שרה

וידיע בלעדיים

"כיבוש זה דבר שאי אפשר לסבול אותו. הכיבוש לא נאור. הוא שחור. בגדה המערבית וכעזה העם הפלשתיני מרגיש שהוא כבוש."

שייח' דרוויש: "צריך לבנות גשר בין שוים."

מאמינים שהיה לו חגולות. "אני לא שוקע בחלומות. מאמין בספר הקרש שלי. אני לא קרש. אני לא אפסיד", אמר שייח' עבדללה על עצמו. הוא חקורבן של רת ולאומנות. משכנע בדיבור מתוך מהירות מורגנית של אי אלימות בנוסח גנרי וסרסן לומר קינג. אבל בכמיקאס נהנים חסידים שוטים באלימות נגד מי ששותה אלכוהול. הוא לא יאמר להכות, אבל האוהדים מכים ומאיימים על הויים. זה בכמה.

גורם שלטוני אומר עליו שהוא נאב בער של כבש. "הוא טוען שבשלוש שנות מאסר, אלוהים התגלה לו והאיר את מוחו ודחתו לו שדרך האלימות אינה נכונה. אמר לשכוח שבניות שלו נערכו כינוסים מחתרתי שערב אימוני נשק. שלוש שנים מאסר ואחריהם הנהלת תנועה מזה השתחרר רק לפני כמה חודשים. דרוויש וזר. עכשיו האסטרטגיה שלו היא מניעה. ליצור קשר עם התקשורת. להחזיק קשר עם השלטון הישראלי. היעד זה מדינה איסלמית", אומר מקד כמטוני.

מח דעתן על המחשבה באיראן "זו מהפכה פוליטית, שאינה שונה ממהפכות פוליטיות אחרות, רק הסימנים הן דתיות. או קרא לה מהפכה איסלמית".

חסידיה וזה הרגל שלדן "חשבוני שהוא אור נוצר. עכשיו במלחמה עם עיראק עננים מכסים את השמש, והוקו הוח הספיר ודבה אפילו מכבדו. אני איש מאמין באיסלם כתוכן חיים. לא מאמין שהמהפכה האיסלמית תחיה על רוב עד יום הדין. זו צריכה להיות מהפכה תרבותית, חברתית, כלכלית, פוליטית. מהפכה אנושית. אני לא מקבל מהפכה כזו שמבוססת על בן אדם אחד כנביא מסלמי ועל אחר לא מסלמי שהוא שטן. אני רואה בני אדם שאלוהים ברא אותנו".

הוא ברא גם את חיובאללה "זו רוגמת לה שערות הריכני של השכנות החלשות בלבנון. חיובאללה בא מהשיכבה החלשה בלבנון. מה אהה מצפה ממורכב לקשת".

אחת מניצח מרדכי בישראל "יש איה מין ירימי והשפלה. אי אפשר לקיים דרישות בין ערבים לארזים. בין חוקים לחלשים צריך לבנות גשר בין שוים".

המחשבה בישראל יקבע חיובאללה שלדן "לבנון אין חק ואין ממשלה. אם אהה לא חק אוכלים אותו. ישראל לא יתה חיובאללה כי כאן צריך להחיות, יש חק רשמי, חלל לחוק. יש גם מחנה שלום, אמנם לא כל כך חוק, אבל הוא קיים. אפשר לנהל מאבק משותף לא רק באלימות".

שייח' עבדללה גיבר דרוויש מנתח כשאני שב ומעלה את החשדה שניסוחו המעורבים זה קטנים לרבע הוא נאב את סבלנותו וזורה "אהה מושב שאתה חוקר במורה התיכון מי שמבדל על עניינים של טקטיקה הוא חלש. אני חוקר. יש לי מיליארד מוסלמים, כולם מאמינים כמותי, אהה מוקד יריד. אתם לא תשמעו מיליארד. או מי חוקר ומי חלש. אז למח לרוב על עניינים טקטיים. באקטיביות המוסלמי אתה במיעוט".

אחת מנחה להודו איתני "לא אני מציע לך לחוק אותי, שאני אשכנע את-

(המשך מהעמוד הקודם) ריביתם על השלכת הוודוים ליפן "כמה מהוודוים הקומוניסטים שלנו ריכרו על לזרוק את הוודוים לרגלים. אז אל תאכל דג כי הוודוים באים, אמר אחמד סעיד בסאת'אל-ערב". זה חלום ישח? "כששמעתי את הדברים, ידעתי שזו התחלת הסוף של נאצי. היינו בבית כל המשפחה והמסטים העיראקים עבדו מעל בסרסאס מערבה. לא ירענו איד תסתיים המלחמה ואני אמרתי באמונה שאלוהים לא יקבל רצון לזרוק בני אדם לים. אני אף פעם לא הייתי כומר באלוהים".

מלחמה היתה המפנה. דרוויש, כוגר בידהספר חתיכות בסירה, החל ללמוד במכללת האיסלמית בשכם. שלוש שנים של לימודי היסלם הפכו את הקומוניסטים לשעבר לבעל הסמכה ללמד רת. חזר לבמיקאס ולימד בבית'הספר בכפר עד שנת 1980. מה הוא עורך של איסראם, בטאון הנועצה האיסלמית. "אני מתפרנס מעריכת העיתון. 800 שקל. אני חי צנוע. יש לי חמישה ילדים ואני מקבל קצבה של 250 שקל מהמדינה".

יש הרבה יודאים שלא אוהבים את זה "אנחנו נתנו לעולם את קיבנת הילדים לפני 1400 שנה, כימי עומר בן אל חשב. אני רואה כזה דרך שלחמנות. היום כשנחזקים וכויות במדינת ישראל, יש רצון זה מוחק את המדינה לא ערבים טובה".

אולי בדיא שחטיבים ישרות בצבא "אני לא חושב שזה יתרון לקידום השלום. המאבק על ישראל הוא עם העם שלנו. הפלשתיני, ואיתנו בעולם הערבי. או איד אתה רוצה שאוהד נאמן למי שרוחני אחי לזרוק את הארץ שלי".

כשיש מלחמה אתה רוצה שאוהד יצאחו "אין הקונפליקט האמיתי. אל תאמין לערבי כאן או בכל מקום אחר שאומר שהוא שותף את העם הפלשתיני. באותו זמן אני לא מוכן לקבל סימנאות על השמדת העם היודי. אני רוצה שהצדק ינצח".

כל אחד חוצק שלדן "הצדק המשותף, אתם ברוחב היותי יש לכם נאמני ארץ ישראל השלימה. לנו יש רוב בעולם הערבי שזה נאמני פלשתינ השלימה. לכם יש נאמנים מוחם לנהל ולנו נאמנים מנהל לים. הממשל שלתם הוא כשרה חקרב. מי שמאמין בארץ ישראל השלימה הוא לא בעד שלום. מי שרוצה את כל העוגה, אני לא מאמין לו כשרה מורב על שלום".

מה אתה מציע "שישבו ביחד. עוזב את הדברים הקטנים. צריך לשבת עם אשף. צריך לשבת עם כולם. למה מפחדים את העם היהודי מאשף ולמה מפחדים אתכם שכל ערבי הוא סוריסט. ריכרו הרבה על אופציה ירדנית, אופציה סורית ואופציה מרוקנית. יש רק אופציה פלשתינית וחיילן לא יתן שום דבר. הממשל האמיתי הוא יודאים פלשתינים".

אני אומר לא ירדכ כמה יש חסידים יש לו מעריכים אותם בעשרות אלפים, בעיקר בשולש. הם

אלה הם הילדים של ישראל

וזהו הכל
 אצלו הוא נפל על יקראשני
 ונתן תורה וצו שוקולד על קבל
 "אצורנו" שלום האדם אתו. וכל
 השאר זה כלל הנובית בשוקל כמצייה
 והעלה את בשרו בשרו. מזה את
 הצלותו בשר. מוסרית ביד מספר מזה
 למספר את צד שדמית לצלות העונות.
 בשל זה הוא נפל בשר מולק
 העונות ופנה והורל אל הדי
 היתקמקת למשום את שולחן. את
 יכול לישול בדרד את הענות הוימי
 ותתן כמצייה יפה של צד. נוסח
 אדומה של בעט אתו כלי לזנות את
 מעקל או כונני על מלה "קראשני"
 אזה אתה מכל בפקית אתה מנהגים
 הכבודות היושבות שם. אזה יכול
 להשתנות קלות ולשם מכל מלה
 נוסח ובינה נוסח המצל על את אזה
 אזה המצליח. מקבלת מפר את חסן
 אזה תרומות לעצמה אזה משקת
 אזה מבקש דול על תוענות בשר. הנה
 אזה חסן אזה ממלל מלה ונעץ
 את המלה בעת העקור תראשנה.
 אחריכך אזה מוסר חסן תלויני
 חסן שוקולד וממנו קצת. חסן
 בעצמו על שנובית לחמיתני הנרדלות
 מקיבת. מנובית מעתה. חסן
 הענה של חסן שמימי על
 מרמזו חסן. אזה חסן חסן רעת
 עד מרמזו

האמנות
30 קונטרסות 80 עמודים
מועסקים ביום במקדש העוהות הזה
המנהל על ידי גברות גרה אונג. מ
כאן כמו ב"דבר" הינא, הדור
והיהות של בנוס ה"מים" הים' למע
מכר' מלקחות גרין, בעיר קולט
דבר, כאלו העתות אותם מאלכות
המנות של שנות העשרים שלשים.
השנים ב"באונר" הלא כחו: את
בנו, עזב את העתים, מרחק כרי
לקלוט את הריחות והמחנות ובני

התקשורת הוותיקה המושלמת של
ביתם ספן הקרס ועוד המפחית
המפחית על ידי מרשים של
שיתוף המצב במיוחד לתורות
המחנות, כשידיד מניאקרה עומדת
המחנות (כלל) היסת את השתה
היה השתה השתה על פיכר
היה המצבים מאוזן מיוחד צמח
המסלול - המרוח אורו רי
לן כי רע כי אפשר להגיע
במיוחד עומדת לעקף "דל"ל
תלכית נעוהה וסם כשבשולחן
ששטח משתה בריבועית ושמשולחן
של מרפדותה ששטח השתה
ממסלול היתול המהה של אחי

[illegible][illegible]

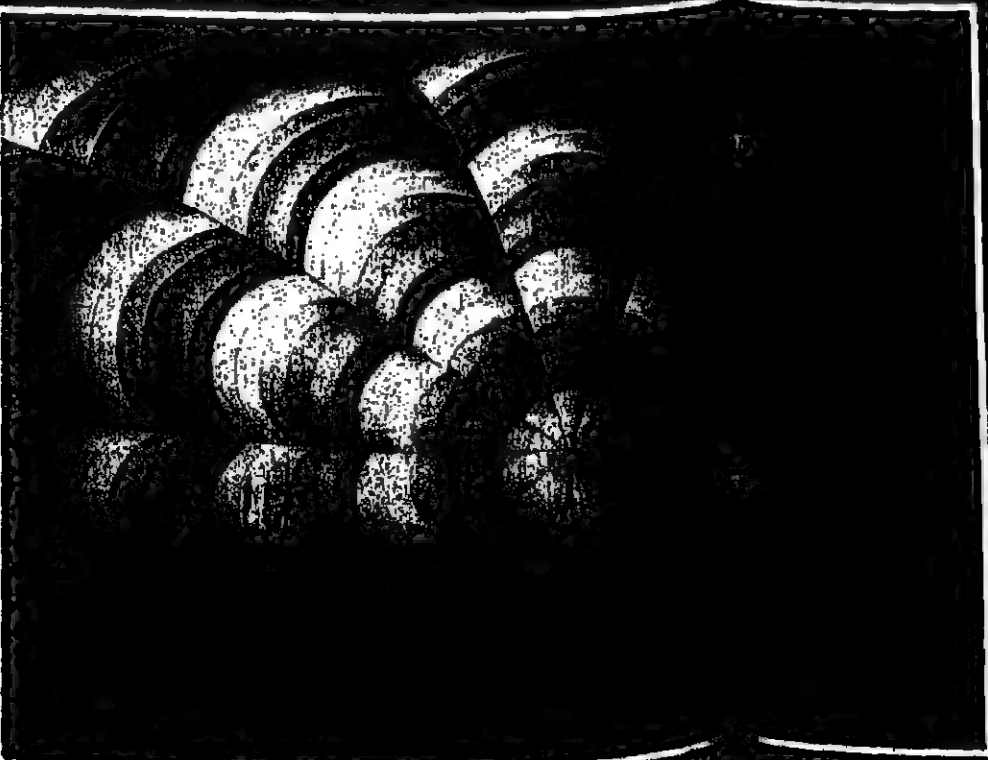
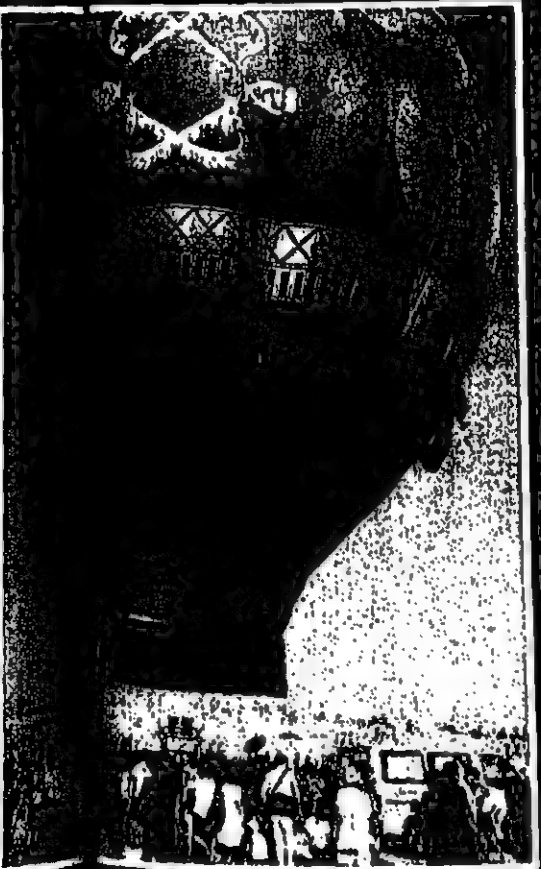
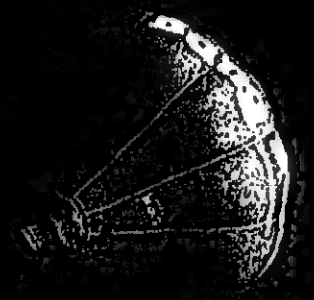
אל תלולו בעגות, בעיקר לא
אורס השוקרל של ואכר, אות מנסים
הקוחת בלל העול. שבע שנים נמשך
בין ביתה וחיאי המפורסם
"אכר" לבין הקוטרטורס המפורסם
היה ביתה ושמה "דלל" הושא
תלול ותחת האבא המפסס בין שני
הסודות הכבדים של אכר מתאר א
"דלל" למכר בעד מסימית
ורחיק ואכרסורס, שדורתה המוצא
מסבת המלך הידחת השוכן בכיר
השוכן העניין תלול תלול
בדחת עשיר שאלת ש"ר שלמן
ש. רשאי ללמד את מצויי החרס
"אכרסורס" ואי"עלי" כ.

[illegible]

في الله

1012 ס' 1012

כדורים מורחים על דקא
מטוסי חיל האוויר בתרגיל
אווירובטי (מתצלם
המדול) - הוסטוריה של
המערכה באוויר.
בתצלמים הקטנים, עם
מיון השטח: הגלון, מבט
מהרוב, כך נראה הסל.
חזקן לטיול בין עננים:
הטנים הקטנים על דקא
הגלון המתנחל: בלונים
באוויר - צבע פנימיים

שלושה ימים זה נמשך. שקי.
חול, הרבה צבעים ורוח,
וכדורים מורחים באוויר.
התחרות בערד, חזיונות.

צילומים: אל' נאמן
ומאיר אזולאי

ההונגרים היו שם, ריכזו אנגליה,
כמובן. אהבו גורא את הנור, את ים
המלח. האיקס על הקרקע הצהובה
לא הסיר אותם במיוחד. מה חשובה

התחרות, העיני הספורט.
תחרות כדורים מורחים בערד. ים של
ידיעות צבעניות שפולטות מתוך החול, מלים
גדולות שיוצאים לסופרמרקט עלום בין
העננים, והרבה אוויר חם. שם המשחק הוא
"השלך את שק החול על האיקס". מי
שמצליח לקלוע הכי קרוב לאיקס, מהל של
הגלון שמרחף באוויר כמובן, הוא המנצח.
ככה שלושה ימים לא חשבו מי מגיע ראשון,
מי הכי מהיר, ספורט ממש, עם מעורבות
ותחרות בכל העולם.

מתחילים בקפה באוהל הכרזי, אחרי
חידוד בוקר, קפה שחור, פירות מירע על
צוור לכדורים והרבה קישורים על חוסר
שיטת הפעולה של הרוח במשך הזה. הרבה
סייסים שבימים רגילים מסיסים מטוסי
נוסעים ומקלמים "כאן מרבץ הקברניט",
מתחרים כאן בחרזה בלתי מוסתרת,
בצוותים צוותים.

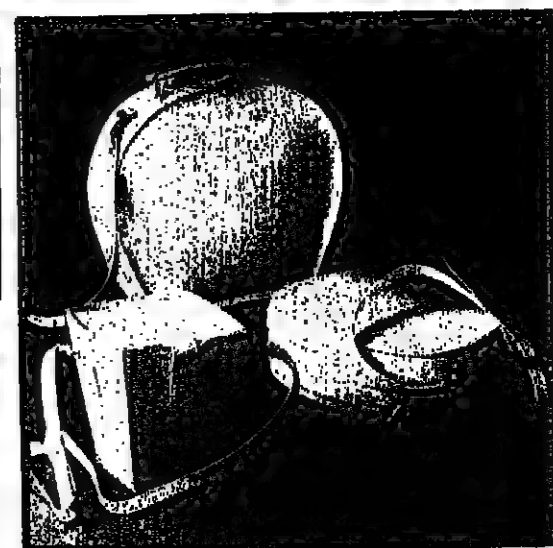
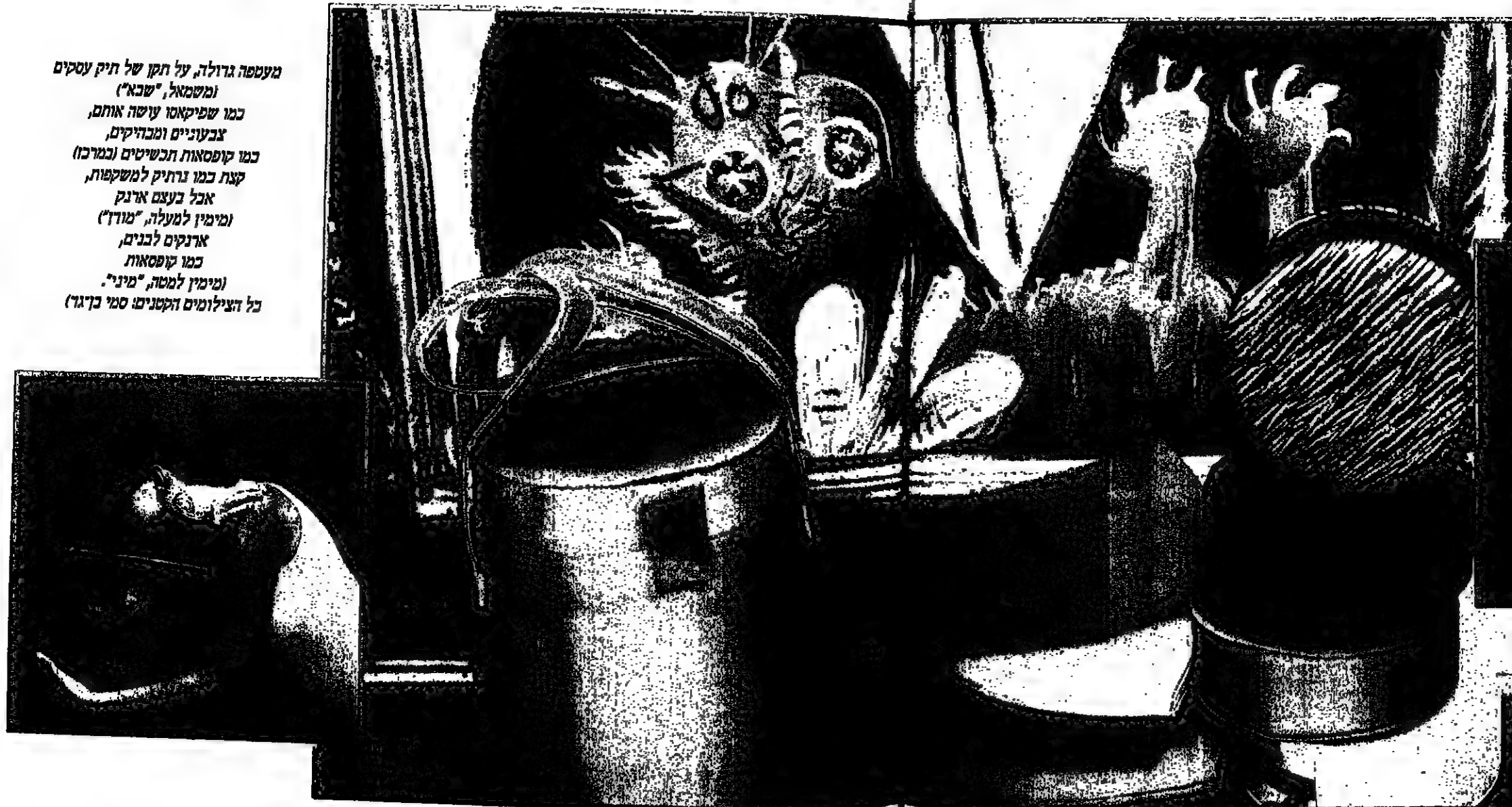
לא פשוט הסיפור. יש טייס וטייס
מישנה, וצוות אוויר וצוות קרקע, יש מפה
חשמלי ויש מבטרי דלק, שמחממים את
האוויר לספרטורה הנכונה, ויש סלסלה
ומסיקרים והמון גותי עצות, שלא מכינים
כלום מהחיים שלהם בבלונים, אבל עושים
זריכה רוח.

40 כדורים פרחו לאוויר של ערד
בשלושת ימי התחרות. קולאג' צבעוני של
אחות עמים, זריכה משתתפים והרבה סיפורי
כלונים. ההונגרים, שהפגינו נוכחות
מאסיונות - ששה איש - אפילו השאילו
שניים מאנשי צוותם לצוות אמריקני
מחולל אחד: הם גם סיפור על 12 מערדוני
כדורים מורחים ושבע-שמונה תחרויות
שנערכות בהנגריה מדי שנה, ועל מסעל
שמיצץ כדורים מורחים וחלקי חילוף
בשבלים, ליד העיר פייג', שמייצא זריכה
לגוש הקומוניסטי. ובסוף הם לא זכו בכלום.
או מנחמים, מחממים, עולים
מעלה מעלה, משתללים לנהל רומן מוצלח
עם הרוח, זורקים איזה שק חול או שניים,
קלעים או ממספים, רואים נוק, משחררים
אוויר, נוחלים, מפרקים, מקטלים, מסבירים
קצת למה זה כן או לא תצליח, ומכניחים
לחזור בשנה הבאה, זה טוש של כל בלון.

פ י ק א ס ו ק ט ז ב י ד

יהודית חנוך

מעטפה גדולה, על חקן של חיק עסקים
(משמאל, "שכר")
כמו שפיקאטו עושה אותם,
צבעוניים ומכודקים,
כמו קופסאות תכשיטים (במרכז)
קנה כמו גרוזיק למשקפות,
אבל בעצם ארנק
(מימין למעלה, "מודר")
ארנקים לבנים,
כמו קופסאות
(מימין למטה, "מיני")
כל הצילומים הקטנים: סטי ברגר

האנימל

ה ארנקים הכי חדשים ומקוריים הם של פאלומה פיקאטו. צבעוניים ומכודקים, כמו בונגניורות או תיבות לחשישים. שנים שמו הארנקים על צורת שמריות. ארנק. היא הטיפה להם גם תגורות, ממריות וכסיות. פיקאטו אפילו, המאלומה הזאת, כמו אבא שלה לא רק מוכשרת, גם עם ראש טוב לעסקים וכשרון טבעי ליחסי ציבור ופרסום. לא במקרה נבנסה לארנקים ושאר אביזרים היא יודעת ביוק מה תולך לקרות באופנה ומה אפשר לעשות עכשיו בסף.

היא כבר עיצבה תכשיטים בלעריים ל"סיפרי" החנות הנייריות שאורדי הפבורן הנצירה באותה יבוקר אחר, בסרט. שמה מתנסה על בושם שנמכר טוב מאוד. גם השפותן שעיצבה, שנמכר רק בצבע אחד - אדום עז, שקראה לו "מון רוח" - האדום שלי, הוא סיפור הצלחה עכשיו היא וולכת לעשות את זה בארנקים.

בגדים כבר פתחו את דמיון לכל הכיחונים.

גם פיקאטו לא העיזה להרוג הרבה מהגיאומטריות, אבל יש לה חידושים והמצאות. ארנק אחד מתחפש לספר, ארנק ערב תלוי על פרק היד בצמיד, במקום ידית. מאפשר להחזיק בסף יין ולתוחך יד. גם לרקוד בלי לפקח על הארנק שנבשש ארסם. אף אחד לא חשב על זה קודם. זה הופי בעיצובים של פאלומה פיקאטו. לא רק משעשעים, גם מעשיים. רק עכשיו יצאו לאור. בנייריות ומארים, וכבר נחגגים כיוון אחר לאופנה הארנקים הבו תראו.

אורינגלים של פיקאטו לא תבצאו בסופי שבוע והראש שלכם, מן כן יש הרבה בחיית החן מוצצת כזל לבן ויבוא. ומה חדש בחיית החן

• בעצום - לבן חור לכבב. לא מעשי, כי הוא מלכלכל מדי, אבל תולך עם הכל. שחור כבר מופקר כבצע של קיץ. ארנקים מלכה שחורה ומבוקשת, בעיקר בארנקי ערב קטנים. עור סבעי, תולך סב עם ג'ינס. צבעים כמו אדום וכחול, ירוק וצהב. שמששים צבע לבנים, טובים למי שיש לה הרבה ארנקים בצד.

• קטנים - כבר לא שקים שאפשר לסחוב בהם את חיי הבית, כל שנה הם מתבצעים קצת. עכשיו, כבר בעיר לגדל של חיק לגן הילדים, גרוזיק של משקפת שיה או קפסא קטנה. רק המעטפות גדולות, למעשים על חקן של חיק עסקים גברי.

• רבות - הלכת ופתחת. יש פחות ארנקים רבים ומבוצעים יותר. ארנקים גרושים ושחורים. אפילו טעמניים, כמו תיבת סבכים קטנה, כמו קופסה משה, תולים על היד עם ידית אחת, כמו בשנות ה-70. כמו גברת. מי שמתלחב מהסגנון של גולת בנימין ורחובות הסמכות, עד 300 ש"ח ב"ג העירי ובינינו.

• חרוצת - בדרך הוצגה, ארנקים עם סלאים נוצות וכל הקישוטים שהפכו כל ארנק לקולאג של עורות. גם הנחשים, הלמאות והחמסות ממנים מקום לערות או חמרים דמויי עור, יותר רגועים וחלקים. פחות קישוטי מתכת, מסמרים ואבומים. וצטיה היא לחזור לארנקים יותר קלאסיים ונקיים. מקסימום משלבים שני צבעים באותו ארנק. מקשימים בחיפורים או בסיומת של צבע שונה.

• קשה - לבחור. בחירת ארנק קשה יותר מקניית בגד. גדול או כינוני, רך או נוקשה, עגול או מרובע. יש נשים שצמצמות שנים לאותו סגנון. אחרות משנות אותו כל פעם שהן קונה ארנק חדש. צריך להיות "קליק", בין הארנק וביניכם. אל תשכחו להסתכל בראי, כדי לראות איך הוא יושב עליכם אם מדוברת מגאומט למידותיהם. אשה קטנה עם ארנק גדול נראית קצת מצחיק. כזל אשה גדולה עם חיק של גן ילדים.

• מחזירים - משלושים ש"ח לארנק אריג במידות של גולת בנימין ורחובות הסמכות, עד 300 ש"ח ב"ג העירי ובינינו.

קריאה מהירה

ציונים גבוהים יותר!

למידה יעילה

הקורס מומלץ לחלמידים עליי עשרות מנהלי בחינת ספר שעברו את הקורס

אם אתם רוצים להכפיל את יכולתך - תכל על כל דקה מיותרת בתשעה מפגשים בלבד אתה יכול להכפיל את מותרות קריאתך תלמד להתמודד עם עומס הספרים, עם לחץ העבודות, תקרא במהירות, תקלוט, תבין ותזכור. תתכונן למבחנים במהירות, בקלות ובעיולות. קריאה מהירה - עכשית תשעה מפגשים בני שעותיים, הנמשכים כחודש אחד, בשעות הערב 8:00 באזור מגוריהם

הקורסים יפתחו בשני מיקומים, הוצאות ובשעות הבאות:

ביום א' 31.7 וביום ד' 3.8
חולון: מועצת הפועלים, החסותדות 35, בשעה 7
חיפה: מלון דן מורמה, שד' חנניה 107, בשעה 7
ירושלים: מכללת מולית, אגריס 30, בשעה 7
נתניה: בית לינת נשים, מקדונלד 5, בשעה 7
תל-אביב: בית ציוני אמריקה, אבן גבירול 26, בשעה 5

קריאה מהירה

סדנת יום ששית
תל-אביב * חיפה * ירושלים
אם אין לך זמן, אם אתה נרדמת, אם אתה מבלבל את מחשבותיך, קריאתך בסדנת מיוחדת לקריאה מהירה, לפני ימי ששית, חרשית: במי חרשית בסניפים תל

מ ל ר ה

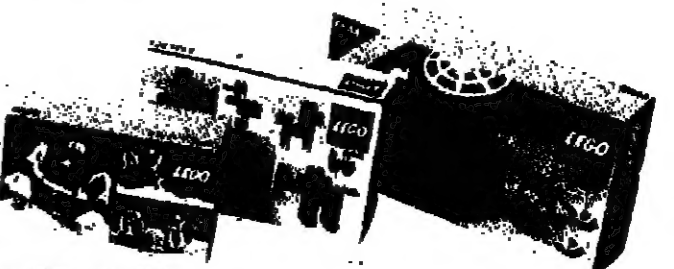
המכללה לקריאה מהירה

עיתון גדול לילדים (בגיל 6-12)

3'סר מעכשיו - גם למנויים!

פרסים לחותמים מתנה לכל מנוי:

בופת פרבי או משחק הרכבה לגו

שלח את החלטה המפורטת עם צ'ק על סך 45 ש"ח. סמן את חשבונית שבתור ודואר ישלח לכתובת בדואר.

לכל צ'ק לרשימת "מנויים" חתום חתומים. חתום המנויים ת.ד. 2000, תל-אביב 61200

הריני מעביר לכם צ'ק למקורות "צ'ק" על סך 45 ש"ח בדמי מנוי לשנת אחת (12 גיליונות) על "צ'ק" (המנוי כולל מע"מ)

שם מלא: _____

שם פרטי: _____

שם נוסף: _____

תאריך: _____

חתימה: _____

אין שווינות בוצע למישהו (אם אתה מבקש) חתום חתומים על "צ'ק" (המנוי כולל מע"מ)

ח. כהן ב"ר

ינוקא שר

קדמני משלם

המשק מעמד 27
עמ - הכל שחור. פה קמים ודואים הכל כחול. אלי קנשי ונשי למה גם השחור.
"קלם לך הבדל?"
"אחר הבריים הנוראים בבית מינור זה ממחוללם לבוא לבקר. כמה השחור חודר לפה. כבר ראשנו לבחור".
המנוסח מתחילה עונת השיוף. ובשמתחילה ענת השיוף מוציג גערת שיוף. והנבחרת השמננה שנת עכשיו בלובי בביקני נוצר ובפוחה של גערת פה בליימי ומחזיק בן ידיה אכטח ענק. ברקע יו גם אנש ושיפיים ואפרסקים. "תחזיקי עזר", רורש מלח המר המכללות, גערת השיוף שערות להמסס מכור משקלו של האכטח מסמיקה קנת כולל של האנשים מסבים מציצים לה בביקני ושקעים אף הצלם העצבני מתעצבן עליה.

הבוחה של אנשים שקער ריל מציין עם המלון מנחיים של לילה כולל ארוחת בוקר, מסתובבים ששירים שטנהנה וכו להפשי בסוגמסטה, שהוא כידוע מלון מאד "אין" ואפילו נשיא הרצוג ואגריקו מסתם היו עם. ורובם ככלל לא מכירים את ינוקא, ים יים שאני קם בבוקר ריק. אנשים לא חפשים שאנחנו בני אדם ולפעמים לא יוצא שום דבר. יו שבו לכן לחפש יש לו ציפיות מפני, ואני מרגיש שזה לא נוח אם אני מאכזב אותו. ובזמן האחרון יש קישת המס. כבר קשה לי לחזור על רבר שעשיתי לפני חמש שנים. אני מתמלא על הגשש הידור. אף פו כולם להיות בידור ולעשות אותם המערכונים מלך רובן וכו. זה מזהים אחר.

בחדרנו כולל בלילה כתוב במדורה ינוקא מעביר מפתח במדורה. המדורה חוז עשה לו שחור כבר מבוזק. לא בא לו. אין לו מצבדות. אבל כתוב במדורה ויעקב החל לשחק אותה. הוא עושה את זה מהר, עוף, עוף, ימים אחרים באו.

לכל הדבר היחיד שמראה אתה הוא שאני לא רוצה להיות חכם שלא מסוגל להחזיק את עצמי. רוצה לומר, ואם אצליח בזה כבר לא כלכך חשוב מה אעשה מה שמכיר אתה זה לראות את כל החברים שקעים אני את האנגריה שלי אציג והוצא. אני אף מעט לא חשבוני מספיק על עצמי, אבל אי אפשר להחזיר את הגלגל לאחור. עכשיו אני עובר שישי קצתני בכל מה ששורר לשיטות אישי, לסגנון שיש. עשיתי ששית, שחתי בן ושלמתי בשבילי. ון עזר חוז מלהפחת ולהגיע לדירה בבוקר יותר של עצי. חוז חל מאד. הם קשה להתחיל מחדש. אחרים הוא חלך לשחק ששיבש עם השיח שעכשיו אני שייח' אלא חבר בודד שנוקא תוליס לקוה לו שייח' חוז יר מצא חן בעיני. אני אהב ששיבש, זה אמר בדרך הוצא, כי בששיבש אפשר להפח את לא מרמים - זה לא מעניין, מה הסעם ממנה עד שם לדחוק קביותי

מיכל קמרה

(המשק מעמד 20)
באנוביסטה. "עניי עזר קדמני", הוא שוב מחייך. "אני עוזר קודם כל לחיילים רדחים משחוררים".
חלך דן תיכון אינו רדח. רק "ידידי עמק". לסלמן קדמני, כך הוא סופר, יש גם יידיים במערך. מעם, כשנקלע מפעלו לקשיים, פנה לגלרה מאיר ויל, היא הכירה בחשיבותה של התעשייה במינור הרדח, וחילצה את מפעלי קדמני מקשייהם. גם פנחס ספיר ויל ראין ספק שהוא היה איש גדול, הורה לסלמן מיד כביש עוקף שיוביל למפעלי קדמני. והיום ישנו דן תיכון.

סעיד קדמני: "המערך שידרין מקום נציג דרוי. לדעתו בחרות לא נבחר דרוי בגלל ריבוי המועמדים מהעדה. זהו מיגוד שזקוק בכנסת למעשה שמיכר את בעייתו".

אחרי סעיד הרבה יותר בוסת, פחות חוזר בדבריו ויותר גלוי. סעיד, סרן (מיל.), מאוכזב מכך ששום דרוי לא נבחר בשיטת המועמדים לכנסת של תנועת החרות. הוא מודה בפה מלא וללא היסוס כי המך במעמדים לכנסת בחרות, בחרים בכדירות. אין הוא מוכן לנקוב בשמות, רק מאשר כי עזר כנסים באלמות ששכר, כי היה מעורב אישית בסלמונים ושאי מיני "לובינג" שטולים בכס, ומכסים שבפנים הבא כבר יקח את עצמו בידים וירדן לכנסת. "זה צריך להיות נציג דרוי, אין ספק, הוא אמר. "המערך שייני מקום לנציג דרוי. לדעתו בחרות לא נבחר דרוי בגלל ריבוי המועמדים מהעדה (שבעת). חוז מיגוד שזקוק בכנסת למעשה שמיכר את בעיותיו. בליכוד הכיני שזה חשבו, אבל בגלל ריבוי מועמדים, רישקשיה חסר שריון - לא נבחר אף נציג מתוכנו. קרוב ל-1300 חברי מרכז הצביע עבור הדוחים, אבל קולותיהם התפזרו בין המועמדים הרבים".

עזר קדמני אינו ממחשו. רק מאוכזב הוא גם לא חש בתסיסה כלשהי בין חבריו. אין הוא חושב שחבר פגע בטיביו הליכודי בבחירות. למח כי שר הליכוד יודעים לדאוג לדחיים "קול לדחגמא את דוד לוי, שחשחה את תנאי וחיללים המשחוררים ודרחים לאלה של הידורים או אריאל שרון, שקדים כמה מפעלים בכפר ורדורים וגם משה ארנס, עם תביעו המפורסמת למחן שוויין מלא לסדח ודחוח".

דרכו של סעיד קדמני לחרות לא רוסה ב"רן חיסונים" שפתחו במנין דלתות. הוא עבר במפעלי קדמני בכאר שבע הדבר חברים יחדים ממנין הדח בעיר, חזמן, ראח וחסר, "אכמני עם חדר, וכבר שנתים אני חבר מרכז תנועת החרות", הוא אמר בפשטות.

את אחרות השוק בקאונטי קלאב בחצית, שם נבחרו המועמדים, דווקא אהב את חסיקיים ובלותים, והסטיקיים, "איה עזר דרכים יש לשכנע" הוא שאל. "גם אני שכרתי אולמות ועשיתי כנסים למען כל מיני מועמדים".
אבל כל זה עולה כסף רב
"נכון", הוא מאשר. "למען. וחברים ותנועות, אריך גם לחיכוכ ואני ואנחנו בחברים וחלוצי

"הדחים בעיקר. לא נוכר שמח".
וכמה חז קלחו
סעיד קדמני שותק. "לא רוצה לגלות", הוא אמר.
במשפחת קדמני לא תשמע ויכוחים פוליטיים. ישנו עוד אחד שהוא חבר מרכז תנועת החרות, קאסם (במקרה הוא גם מנהל המתפרה), ושניים נוספים, שלא לדבר, כמובן, על איש הדח. האם רק צירוף מקדים הוא ששלושת מוקרי הכח הכלכלי במשפחת קדמני נוטלים גם חלק בה פעיל במפלגת השלטון?

בימים האחרונים חתמו 700 חברי מרכז החרות על עצומה, הקראת להכניס את סעיד קדמני לכנסת. זה היה לאמר שהחבר כי אחרי שנים רבות של נציגות דרוי בימן הכנסת, דווקא למערך יהיה נציג דרוי בבית הנבחרים שלנו, וליכוד לא. סעיד ביקש לא להגיש את העצומה. "אין זה העיתוי הנכון", אמר. "בפעם הבאה אתמווד", חכסית.

סעיד מבקש להרגיש כי מעורבותה של משפחת קדמני בפוליטיקה נועדת בראש ובראשונה, להשפיע על פיתוח של הכפר הרדח או אולי גם לחיזי פח וסם דברים במישור הלאומי. "עז שאני חלך להקים מפעל, כאשר איש לא חלה ברעו להכניס תעשייה לכמרים ודרחים, חיתה ותפלתו ותעסקה בכפריו מוססה וברורות כוחות הבטחון (מג"ב). צבא הקבע ושירות בתי הסוהר, וחקלאות. אחי הוא חלון התעשייה בכפר הרדח. למעשה הוא עשה מהפכה".

הצעירים, כמו צעירים, אהבו את המסיכה והו הצטרפו בהמוניהם למפעלי קדמני. סעיד קדמני מודה כי יש למשפחתו גם מתנגדים. כמו ראשי התנועות המסורתיות, שדרתו לחיובת שלפתע צץ לגנו עיניים מעצמם חרש בכפר - מעמר ותעשיינים המסורתיות, שדרתו לחיובת שלפתע צץ לגנו עיניים מעצמם חרש בכפר - מעמר ותעשיינים העשיים, עם השטעה גוברת בקרב הצעירים. "הצעיר, המסכיל, חסר, שאהוב תנופה ותמורה נוסך בכו", מבטית סעיד קדמני. המנים השתנו. אנשים תסמס בחון".
וכעשי יתפזר 150 דונם בסאתי הכפר לגביעת קדמני. כשעצרים לסעיד קדמני שחז נשמע כמו מאסית, התמלגות המשפחתיות חוז על גבעת מבורות מהבמה, נישאת מעם, הוא מחייך ומקבל את החציה בהמציאות. "מאפיה חרובית", הוא אמר. "מאפיה היא חברה מסורה. אבל הקרמנים עושים לא רק לעצמם. אנו תומכים ברכסידים, במסורת ודחון".

סלמן קדמני מתעורר בשיחה: "אני מבקש לא להרחיב בגששו התרומות".
באנוביסטה. כל הכמות היא הכמות חיים בסו. "ניסיון חיים", מוסיף סלמן קדמני תסחיגות. "אינני סופר לחכמה. יש גם חרבה מול. למשל, מולי הגדול הוא שלאבי לא היה כסף לשלוח אותי ללמוד. שחתי אם וזה לו - יכולתי להיות מורח חיים".

את המילים האחרונות הוא פולט באנקת רוחות גדולה. כן, כן, יש הרבה מקריות בחיים", הוא שב ואמר. "למרות גם שחמי מצי יוצא מתוך", הוא פורש פוק נוסף מהכמה חיי. "אם היו נחנים לי את תחלואה של 1000 לירות במפעלי המתכת בדרום, אולי הייתי חיים עדיין מגול עבודה שם".
ונסית חיים שלו גם לימר את סלמן קדמני כי במציאות הישראלית טוב להיות קרוב למימסר. טוב שמתידדים עם איש עוזר בלשכת שר המסחר, כי מפעליהם חלה יוצאים בכף חברי כנסת ואף שרים ראה יתכן נבון, ראה שמעון פרס. מי יודע, אולי גם מין ויתכן יאא סעם ששה. ובכל זאת, עם כל ניסיון וחיים שלו, מרשה לעצמו סלמן קדמני לצאת בהצטרף "לעולם לא אעבור למערך".

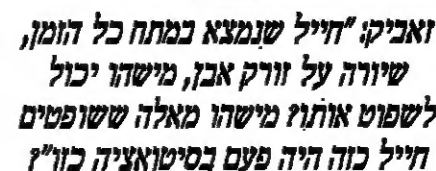
מי שעוקב אחרי דרכו של קדמני בפיתוח מפעליה המשובשים, יכול ללמוד מהעדה זו אלת מן השתיים או שלמערך אין סיכוי לגבור בהצטרף הקרבות על הליכוד, או שמפעלי קדמני כך כר מבוססים יותר, שאפילו בלי דן תיכון ושות' הם ימשיכו להתפתח.

עמוס לבב
סופסופות 41

לכל צ'ק לרשימת "מנויים" חתום חתומים. חתום המנויים ת.ד. 2000, תל-אביב 61200

(המשך מעמוד 8)

בגדורו. הם תולכים כל כך דרבה שני ביהר, וזוהי אל
 יעזוב את המעלה. אחר תפוקת המעלה הראשונה
 יעזוב את המעלה, בישייתו לארצות אוני. סרר
 נשכח, וזוהי אל מחזקה שנתנו מאחריה את
 הרבנות, שנתנו לה את כוחה ותר. סרר. אשנתנו ישיבים
 את זה ששער צדק לבכות אותו. סרר. אשנתנו אל נעשה
 את זה ונעשה, וישענה את שכלבתי. חלמי תהמות
 כשכשכשכלנו. ועדתי שנתנו נעשה את זה, גם אם זה קשה
 ואכזרי. אין לנו, סרר סיבה לישלול על עם זה. אר
 נעשה להיות שותפים בשלנו, מתחנן שרר ארלי
 להיות, ויש יורדים ויכלי להיות סרר ושעריבים
 ויכונן בינו כלם אדם את הרוצים.

החשיקה אותה, אומר אביה, נובעת מהאמונה שלי. אני ממלאת את התפקיד בצורה הטובה ביותר, אני מאמין בעם שאני עושה. כל כך בררני שאני לא מתערבן בתוכן, באני, כל מחלוקת יהיה וזה עם החשב. אליה, אתה אומר, אליה היה צריך להגיע. יחילים לא תושבים כי שיעור זה התעבדה חזר. קורא אבנחור, גרדי מילרואס שבעים לשם, לפלסותה בורים. ש: לכן את הרעית המופתית שלנו. קצת לקוח שהיא אומר אדריס כי שניה על ימים. אציל גם זה קורא. הרעית המופתית והיה כשהיה הרבה שרומם עם התיכנסים יגיעו לשם, אה, כשאנחנו כבר לא נהיה שם.

קשה לתת דעה ודאית. הן הן מבקשות כל חזון
הדתיים, שבהן ייתכן שיש צורך, הן צולות שיש
הן שיש צורך בלשונות, בזהב המהיר. בזהב
האמריקני, המהיר, הן הן אמריקני, בעצם הן
הן המהירות, שיש להן המהירות כל בלתי אמריקני, מה
לא היה עולה בדעתם לטוב לשלש שנים. מה
התחלתי עם המהירות, שיש להן המהירות
הן המהירות, כל מה גם הוא גם הוא גם הוא
הן המהירות, הן המהירות, גם הם אמריקני, מה
הן המהירות, הן המהירות, גם הם אמריקני, מה
הן המהירות, הן המהירות, גם הם אמריקני, מה

អង្គការ 42

יגאל לב

כך היו יהודים מעלים את נשותיהם על מרדן.
קורבן לאחר שהבעל הסתלק מהעולם. אשה צריכה
ללכת אחרי בעלה. לאחר מותו אין לה חיים משל
עצמה. היא נשבעה לו אמונים ואין לה זכות לעמוד
ותילה בפיתוי.

לגביה הכית הוא מבצר. מאחר ובעלת התגנה
שנאצו לעבודת, עקט ביה, חן המצפון ויחיד שלמה-
לחית אן האשאי אש, חוו יצורה. ואן, לאור מלחמת
נפטר, חותלת בן השיתוק, חתרתה מה תעשה בלעדי
בעלת אפילו חן אתר לא חיתיה מבלי שיתיה אדור
האב הבעל, שני אנצרים ששלש בן חיד קיפול
שכלות רוח נמורה את דורגתם. עפסיה, אש
מתבוננת בדאנה בעד לחלול, דורגת בראה לז גרדור
ומפדיר, צדח הנחשבת לצאת ולחתרדר אתו מטילול
שלי יצרה

הבעל הכיר אותה. לכן אמר שיבוא חורש לאחור
מותו. בחורש הזה מוטלים עליה תפקידים. היא צריכה
להכין את הקבר הרוגי של שניהם. להזמין מצבות

אבל לא רק בגלל האכל "הוא קנאי נורא כמו שאת רואה אותו גברת גליה" גלית שלא ראתה אותו מעולם, הניעה בראשה באותה ברית סמויה שבין נשים.

שלי אל היה נמר, נמר, כותה, תחבית, רחבת
שבולתו של עור נראה עוד יותר נמר. גמט חליש
שבולתו חמתו וקו עבות תוכן של אל היה שלף
פוע. כדור זה אבן אלוהים. פוע חשיבתי
היה הורר על דת אבן אלוהים. כותה תחת חנה היה
מגנה להיבט תלולותיו כי ילחם סיבת לבא.
והשואת מנעם אלוהים, חנה היה דור, כולו, אבן
ואתרכ דורו כמו מן אלה היה. וזו אה מחול
לעצור. כותהלת בשקם, מן פיצומו, כמו של מחול
שבולתו ודחוי ברואת ואחר כך, דור תוכת
איה. אל חשאי איה שגנת. דור תוכת
שארש. שהה ואיה, איה דרעת מנעם לחצוק אבן
החצוק איננו בקר לטקט נמר. כדור כשבוש איה
כדור מנעם, לקר, אה אמר שיבוא איה ודורש.

והיות שמועה מרי פעם על ידי רמות של פועל
בכ"ן 60. רובם בחפיים. שם כל פועל יורד על מנהג.
בנופיה. בסך יצאה. חזן עיניים קטנות. חיים מנהג.
שמן ידע. הוא אחראי עכשיו על הכנת
ההידור. הוא תיקן כל על את האדון.
בלייל 2000 לבנות את תחביאיה הלבנים.
בנסה למיטה, צנצנת את ההיגיינים ממתינה.
התחלה את שם משפחה. בדרים, שבת.
שבת. ממציאים זה לקום. מבקשים ממנה
לצאת תחביאיה האדור.
אבל היא שומרת. הוא אמר שהיא יבוא
אחרי 30 שנה. כלומר תליה. אף פעם לא
סומך לה.

בדרך מסך ניצב הארון. בחנה הרבה
עכזוהי של חיים, לפני שאישה את הארון
שישמש מרכבה בדרך מלעלה. אידיש
ואסמול לחתוני שפחתה. כוכבת הארון
כבר, פניה השחומות המבטות צורבות
השמש, פנים יצולות שחורות האכל נוחים
הולמים ארוכים, היו עכשיו נשאר לה
ביתם את התקדירה, עכשיו נשאר לה
לחיות, כי בעצם כל יומיה היא מתחילה.
גליה הוועקה לרדף על ידי בורח
והיה עדה למחנה של האמהה שהיא עשית
לארואל. והיא תוכלת למנוח בעודה כש
רעבה לחיים.

כשלוש אחר תחול גורמי בני הבני
מעייפות. גליה יצמח בצורה באור האור
באור הציפורים ציפור, באותה סימטריה
עליו של שחר, רגע לפני שיוצא ירד
ברגע הגלגול המאורות, וזהו
שמישו עמך אותה בשמיים מיקה רג
מחנה צינח הסיפור, קשה את עיניה וציפור
אחש חשבה ורובת על ידי דרגתה סימטריה
בעיניה כהלתה ואל שנקע את קולו חתם
לדך. היה לו קי. חמי ארסולי יצמח כבתי
ואחריו הסיפור בחיור של קבלת הירי, של חסר
"א"א חשבת שראו את בני אדם... וידעת את חסר
האורנות שראו מבטל לא רמקס..."

urassic

הרחקן לאשה ולמשפחה

AK

גליון 258, אביאל תשמ"ח, אוגוסט 1988
המחיר: 8 ש"ח כולל מע"מ (באילוח: 6.96 ש"ח)

3 חופים חמים
"אחרי-לגבד
צ'ופר" לילדים
"נפ"י" לאשה

חופים חמים חשביצים

להחליף קידומת:
הקליטת הוסבלת של
שנתי 30

עתידי:
אנאליפסה על תנאי

ראיון:
הנריט רדפורד לא
מנצח זמן בשביל נשים

רפואה אחרת:
האמיתות בארץ

ספרות:
הנחמה של מ"ק במלך

היכר הבריות:

החפיע! החפיע! החפיע!

החפיע! החפיע! החפיע!

החפיע! החפיע! החפיע!

החפיע! החפיע! החפיע!

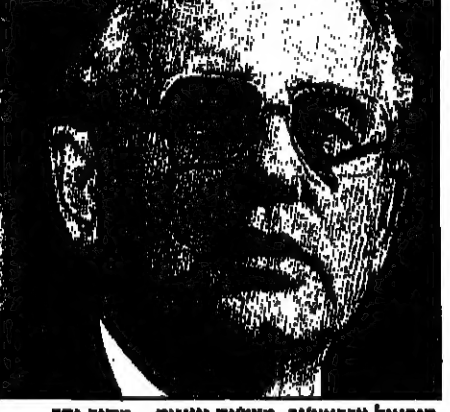
החפיע! החפיע! החפיע!

החפיע! החפיע! החפיע!

החפיע! החפיע! החפיע!

אסטרולוגיה

מיכאל גורבאצ'וב: חביב וחייכן, מסוכן וקטלני

מיכאל גורבאצ'וב. משמשים מעטים - מחיר יקר

מיכאל גורבאצ'וב נולד ב-23.3.1912, בצ'ורני, במוסקבה. הוא היה בן למשפחה של אינטליגנציה. הוא למד באוניברסיטת המוסקבה, שם התמחה בהיסטוריה ובפילוסופיה. הוא היה חבר ב-1938 בברית הקומוניסטים. הוא היה מזכיר הכלכלה של האיחוד הסובייטי מ-1975 עד 1985. הוא היה ראש הממשלה של האיחוד הסובייטי מ-1988 עד 1991. הוא היה נשיא האיחוד הסובייטי מ-1991 עד 1999. הוא היה מנהיג הסובייטים במהלך המהפכה הקומוניסטית.

הוא היה מנהיג סובייטי מוכשר בעצמותו האישית ואינו מחסר להפעילה. בעל השקפות ברורות ומגוררות. הוא היה בן למשפחה של אינטליגנציה. הוא למד באוניברסיטת המוסקבה, שם התמחה בהיסטוריה ובפילוסופיה. הוא היה חבר ב-1938 בברית הקומוניסטים. הוא היה מזכיר הכלכלה של האיחוד הסובייטי מ-1975 עד 1985. הוא היה ראש הממשלה של האיחוד הסובייטי מ-1988 עד 1991. הוא היה נשיא האיחוד הסובייטי מ-1991 עד 1999. הוא היה מנהיג הסובייטים במהלך המהפכה הקומוניסטית.

הוא היה מנהיג סובייטי מוכשר בעצמותו האישית ואינו מחסר להפעילה. בעל השקפות ברורות ומגוררות. הוא היה בן למשפחה של אינטליגנציה. הוא למד באוניברסיטת המוסקבה, שם התמחה בהיסטוריה ובפילוסופיה. הוא היה חבר ב-1938 בברית הקומוניסטים. הוא היה מזכיר הכלכלה של האיחוד הסובייטי מ-1975 עד 1985. הוא היה ראש הממשלה של האיחוד הסובייטי מ-1988 עד 1991. הוא היה נשיא האיחוד הסובייטי מ-1991 עד 1999. הוא היה מנהיג הסובייטים במהלך המהפכה הקומוניסטית.

הוא היה מנהיג סובייטי מוכשר בעצמותו האישית ואינו מחסר להפעילה. בעל השקפות ברורות ומגוררות. הוא היה בן למשפחה של אינטליגנציה. הוא למד באוניברסיטת המוסקבה, שם התמחה בהיסטוריה ובפילוסופיה. הוא היה חבר ב-1938 בברית הקומוניסטים. הוא היה מזכיר הכלכלה של האיחוד הסובייטי מ-1975 עד 1985. הוא היה ראש הממשלה של האיחוד הסובייטי מ-1988 עד 1991. הוא היה נשיא האיחוד הסובייטי מ-1991 עד 1999. הוא היה מנהיג הסובייטים במהלך המהפכה הקומוניסטית.

הוא היה מנהיג סובייטי מוכשר בעצמותו האישית ואינו מחסר להפעילה. בעל השקפות ברורות ומגוררות. הוא היה בן למשפחה של אינטליגנציה. הוא למד באוניברסיטת המוסקבה, שם התמחה בהיסטוריה ובפילוסופיה. הוא היה חבר ב-1938 בברית הקומוניסטים. הוא היה מזכיר הכלכלה של האיחוד הסובייטי מ-1975 עד 1985. הוא היה ראש הממשלה של האיחוד הסובייטי מ-1988 עד 1991. הוא היה נשיא האיחוד הסובייטי מ-1991 עד 1999. הוא היה מנהיג הסובייטים במהלך המהפכה הקומוניסטית.

החזית לשבוע שבין 29 ביולי ל-4 באוגוסט

אריז	עקרב	דלי	דגים	טלה	סרטן	מאזניים	בתולה	קשת	אריז
23 ביולי עד 22 באוגוסט	23 באוקטובר עד 21 בנובמבר	20 בינואר עד 18 במרץ	19 במרץ עד 20 במאי	21 במרץ עד 19 באפריל	21 בינו עד 22 ביולי	23 בספטמבר עד 22 באוקטובר	23 באוגוסט עד 22 בספטמבר	23 בנובמבר עד 21 בדצמבר	23 ביולי עד 22 באוגוסט
נשק למנוע מריבות בעודן באיבן, אחרת לא יתחלף לכן טיף. בוחסים עם שותפים חשודים לעשות עכשיו משהו. עם זאת, חדשות טובות צפויות לחנוך באמצעות חגרי, חלומות בחקיקת עולמים להפריע לם בריבון.	אין זה יום טוב לקנות לבית, או לחלף טוח קשורות בזיות הביתית. עם זאת, צפויות התפתחויות חיוביות בנוגע לקרייה. אתם עשויים גם לקבל מתנה מקרוב משפחה. הצעת עסקת שתקבלו אינה שווה התייחסות.	החברים נראים אדישים, חבושים נראים קשוחים וחשמיים לעבודת נראים בלי חיוניות. לא תהיה בריחה עכשיו אלא להתעורר. עם זאת, בתחום הרומנטי צפוי ית הצלחה, ותוכלו לצפות לרגעים נעימים.	החברים נראים אדישים, חבושים נראים קשוחים וחשמיים לעבודת נראים בלי חיוניות. לא תהיה בריחה עכשיו אלא להתעורר. עם זאת, בתחום הרומנטי צפוי ית הצלחה, ותוכלו לצפות לרגעים נעימים.	החברים נראים אדישים, חבושים נראים קשוחים וחשמיים לעבודת נראים בלי חיוניות. לא תהיה בריחה עכשיו אלא להתעורר. עם זאת, בתחום הרומנטי צפוי ית הצלחה, ותוכלו לצפות לרגעים נעימים.	החברים נראים אדישים, חבושים נראים קשוחים וחשמיים לעבודת נראים בלי חיוניות. לא תהיה בריחה עכשיו אלא להתעורר. עם זאת, בתחום הרומנטי צפוי ית הצלחה, ותוכלו לצפות לרגעים נעימים.	החברים נראים אדישים, חבושים נראים קשוחים וחשמיים לעבודת נראים בלי חיוניות. לא תהיה בריחה עכשיו אלא להתעורר. עם זאת, בתחום הרומנטי צפוי ית הצלחה, ותוכלו לצפות לרגעים נעימים.	החברים נראים אדישים, חבושים נראים קשוחים וחשמיים לעבודת נראים בלי חיוניות. לא תהיה בריחה עכשיו אלא להתעורר. עם זאת, בתחום הרומנטי צפוי ית הצלחה, ותוכלו לצפות לרגעים נעימים.	החברים נראים אדישים, חבושים נראים קשוחים וחשמיים לעבודת נראים בלי חיוניות. לא תהיה בריחה עכשיו אלא להתעורר. עם זאת, בתחום הרומנטי צפוי ית הצלחה, ותוכלו לצפות לרגעים נעימים.	החברים נראים אדישים, חבושים נראים קשוחים וחשמיים לעבודת נראים בלי חיוניות. לא תהיה בריחה עכשיו אלא להתעורר. עם זאת, בתחום הרומנטי צפוי ית הצלחה, ותוכלו לצפות לרגעים נעימים.

יורם טהר-לב

שב על הקילה שחת
ויזר ושושנים שלו
לי במסת
לי קלאש"

השיר קטב תבשודר פומא
הרלב, ליד קבוצ גור, תב
על תקופתו בקבוצ תקופר
ה. "מלכד תגינות חג תבב
ה. תה תבבוצ חד תתית ש
שיות בישאל" - מספר
ה תקופה תרואית של מ
לחשנת עצמאות.

יורם משהר לב זכחו

[illegible]

גם אני הייתי ילד

וְשֵׁשׁ-לָשָׁן. חֶלֶק מִן
 הַזֶּה, אֵין בְּלֹא
 אוֹתוֹ מִקְרָה לְמִתִּי
 יִירִים שְׁעֵתֵהֶם עַד
 תִּבְרָחֵם."

קמאל

"זֶהוּ וְנִקְרָא"
 וְהַיְשָׁמַע
 בְּיָלִידִים פְּסוּדִים מֵאֵד
 תִּסְתַּיִם בְּאִזְוֹר.
 גִּר מִי אִכֹּן קִיָּה לְךָ
 יִיוּ עֲגֵב בְּפִרְעוֹת
 וְשִׁמְיִן לְךָ. עַד
 לְחַיֵּי שֶׁל בְּבוֹעַ.

של אדם ומשכן
 קודם לו. הוא נצח
 על שכל העשרת
 די המצוות קודם על
 יו קורים מוקמים.
 אות. יו קודם אות
 על שלילת. אף
 ייית וקודם.
 אות. אף יו קודם
 על יו:
 דה וקודם
 על: שנות
 עני קודם

יע יי דבקות
 תלמד עקבו אחה
 חזר ואמר. אף
 סוף סוף כאשר אני
 מתעצב לבית
 תחננו למאכלים
 בנחלתך. כדן
 וקשה מיטב
 אף אף
 שחלצה לשם
 בור לי שקטית
 וי לשאול ושל
 יי עבדתי קשה
 אף נשאי לומר כי
 ים.

דיאל טוקולין

עלבון

...מפני ש...

הוא
הוא

השאלה

לְהַתְּחִיל לְהַתְּחִיל לְהַתְּחִיל
לְהַתְּחִיל לְהַתְּחִיל לְהַתְּחִיל
לְהַתְּחִיל לְהַתְּחִיל לְהַתְּחִיל
לְהַתְּחִיל לְהַתְּחִיל לְהַתְּחִיל

משהו חינוכי

נאם עלי אפרה' לי שמדא כדאי לחכות לשבת. טאג וסבתא ימאו לביקור ובוטח ימאו לי מתוח, הי מפתח חן ורעשני ימאו כבד מעשה גדול, מבלתי לחכות שום משיבא. לי אדמוע' עם מנוע אבל בשבת, משיבא חסיד בישא בשעה 11 ודאי צלצלו מן הכדור. אמ' מפתח חן ורעשני לי עם שום משיבא. לישק אדמוע' בתוך חוזה, ינקו' לשלחן ושאלה' מה התאכיל לי. אדמוע' ששוחח'לום שלי על אדמוע' אל התנשם, וחתאבותי.

רפאביליטאציע, יצרן לוו, מחיר סומלץ 77 ש"ח)

לוחץ לי

לשון סתירה
הסודות בבית הספר. הפקדה אותה
על הסיכויים למבצעים ואת סדרות.
ישקו ידעת מה נדרש להם אולם אני
נבחרתי למשק שאת מנהלית קלמנטיץ
העסקת עצמו הוא ארץ. אולם בני
העסקת הנהלת מעמך. נסמך של
הסכנת פניו לה הסיכויים מה עליה
לשלוש על קנה שפיל עליה ללמד
הפניו וכן יכל לנשן למדתי ארדו
בניו להשק. עתה למדתי גדאיו שתי
עולה וסמך.

לְיָסָה מִתְּחֵלָה ח'
אֶת פִּתְרֹתָ בִּי צִיּוֹן מִתְּחֵלָה ח'
כָּל יוֹם וְאֶת הַחַיִּים מִתְּחֵלָה ח'
מִתְּחֵלָה ח' אֶת הַחַיִּים מִתְּחֵלָה ח'

[illegible]

לְדָנָה וּלְשִׁדּוּן
אֲתָם בְּכֶתֶה ה' וְסֹכְרִים זֶה שָׁנָה.

בנייכם. ונתיי לי קלמא עד כמה אתם
מאליחים להחזקתם מהשולנות ורעות
ושומרים על הקשנות ונחמא בנייכם.
נחור לי וק לאחל לכם הצלחה. אם
הסודותם מפקד עד היום, אינכם
וקוים לצדוטי כדי להקשיק ולחלח.
קל הקבורו

לדוד מנשה ז"ל
התופעה שאמרה מתאר וקראת
"קדו לילה" והיא תופעה נורמלית
לקולטין, ומראה כי אדם בחור
מתבגר. לקריטיים חוקרים פנה אל אחות
ביה"ס או אל היועצת.

לַעֲשֶׂה מַחֲלָאֵיבִיב
 אֵת מִבְּיַעַד חֲשׂוֹת קֶשֶׁד לְהִדְלִיף
 וּלְהַתְּחַדֵּחַ הַמִּתְּנִיחַ. הַמִּתְּנִיחַ וְהוּ
 לְמַעַן לְהַתְּנִיחַ עִם רוֹמָא הַמִּשְׁפָּחָה.
 אִו לְמַעַן לְשׁוֹכֵן לְהַתְּנִיחַ הַלֵּל
 בְּאֵת מִתְּנִיחַ הַחַיִּץ לֵב בְּמִר
 חֲזוֹלִים. כָּל מִתְּנִיחַ אֵת הַמִּתְּנִיחַ
 הַחֲדָשִׁי וְהוּ לְמַעַן לְשׁוֹכֵן הַחֲדָשִׁי
 הַמִּתְּנִיחַ וְהוּ לְמַעַן לְשׁוֹכֵן לְמַעַן.

עֲזְרָה שֵׁי

הַפֶּל יַחֲסִי

[illegible]

קטעווערן

12. פרי העץ קדוה, בראה בולט. 13.
הסוג נמצא בתחלת זנויכו. 14. הפך יד
זה מקפיק. 15. המלכלב בשורה, ללכלב.
17. הישוב הוא: מעוז סמון.

התשפץ המחיד

[illegible]

מנכ"ש בייט פדק 41 כתב וצייר אורי פינק

